

**עֹזֶר לְלִימֹוד
תְּנִיאָ בַּעַל פָּה**

**מְשִׁנִּיות
בַּעַל פָּה**

**עֹזֶר לְלִימֹוד
תְּנִיאָ בַּעַל פָּה**

**מְשִׁנִּיות
בַּעַל פָּה**

ונשימות עולם תהה בין בchipר בין באיסור חס ושלום כאלו לא
התפלל בכלל אלא שברבר איסור אין עולח בראעתו
לעשות האיסור בפועל ממש חס ושלום אלא הרחורי עבריה
הקשים מעבירה יכולם לפעול לעליות למוח ולבלבול
מתורה ובעורחה וכפאנפר רוז' י' עיריות אין ארים ניצול מהן
בכל يوم הרחורי עבריה וכיון תפלה כי רק שליח מועל
הראשמו במוחין ויראתה ח' ואחתוי המסוטרת בחלל
היבני להתגבר ולשלות על הרע תהה סמותה פאות
שלא לחיות לו שליטה ופטשלה בעיר להוציא פאות
מכה אל הפועל להתלבש באברי הגוף ואפיו במוח
לבדו לתרהר ברע אין לו שליטה ופטשה לתרהר חס ושלום
ברצונו שבמוחו שיקבל ברצון חס ושלום הרחורי זה הרע
העליה מאלי מhalb למוח נnil אלא מיד בעליתו לשם
דוחחו בשתי ידים ומשיכם דעתו מיד שנבר שחוא
הרחורי רע ואינו מקבל ברצון אפיו לתרהר בו ברצון
וכל שבן להלחותו על תרעת לעשות חס ושלום או אפיו לדבר
בו כי ספתחר ברצון נקרא רשות באזחה שעה והבינוי
איינו רשות אפיו שחוא אחת לעולים. וכן בדברים
שבין ארים לחבירו מיד שעולה לו מhalb למוח איזו
טיאו ושנאה חס ושלום או אייז קנא או בעס או כפרא
ויזמיין איינו מקבל כלל במוחו וברצונו ואדרבא המוח
שליט ומושל ברום שבלבו לעשות החקד ממש
להתנגד עם חבריו במדת חסר וחיבת יתרה מודעת לו
לקובל מפני עד קאה האחרון ולא לבוע חס ושלום גם שלא
לשלים לו קבועו חס ושלום אלא אדרבא לגמול לתחיבים
טבות במו שבדות בוחר למוד מוסף עם אחינו

ונשימות עולם תהה בין בchipר בין באיסור חס ושלום כאלו לא
התפלל בכלל אלא שברבר איסור אין עולח בראעתו
לעשות האיסור בפועל ממש חס ושלום אלא הרחורי עבריה
הקשים מעבירה יכולם לפעול לעליות למוח ולבלבול
מתורה ובעורחה וכפאנפר רוז' י' עיריות אין ארים ניצול מהן
בכל יום הרחורי עבריה וכיון תפלה כי רק שליח מועל
הראשמו במוחין ויראתה ח' ואחתוי המסוטרת בחלל
היבני להתגבר ולשלות על הרע תהה סמותה פאות
שלא לחיות לו שליטה ופטשלה לתרהר חס ושלום
מכה אל הפועל להתלבש באברי הגוף ואפיו במוח
לבדו לתרהר ברע אין לו שליטה ופטשה לתרהר חס ושלום
ברצונו שבמוחו שיקבל ברצון חס ושלום הרחורי זה הרע
העליה מאלי מhalb למוח נnil אלא מיד בעליתו לשם
דוחחו בשתי ידים ומשיכם דעתו מיד שנבר שחוא
הרחורי רע ואינו מקבל ברצון אפיו לתרהר בו ברצון
וכל שבן להלחותו על תרעת לעשות חס ושלום או אפיו לדבר
בו כי ספתחר ברצון נקרא רשות באזחה שעה והבינוי
איינו רשות אפיו שחוא אחת לעולים. וכן בדברים
שבין ארים לחבירו מיד שעולה לו מhalb למוח איזו
טיאו ושנאה חס ושלום או אייז קנא או בעס או כפרא
ויזמיין איינו מקבל כלל במוחו וברצונו ואדרבא המוח
שליט ומושל ברום שבלבו לעשות החקד ממש
להתנגד עם חבריו במדת חסר וחיבת יתרה מודעת לו
לקובל מפני עד קאה האחרון ולא לבוע חס ושלום וגם שלא
לשלים לו קבועו חס ושלום אלא אדרבא לגמול לתחיבים
טבות במו שבדות בוחר למוד מוסף עם אחינו

פרק א תנייא [בסיוף פרק ג' רנדה] פשבייעס אותו
תהי צדיק ולא תהי רשע ואפיו כל
העולם פולו אומרים לך צדיק אתה היה בעיניך בראש
ואזיריך להכין דקה פנן ואבות פרק ב' ואל תהי רשע בפני
עצמא נס אס יתיה בעניין בשמי ובטוב לבב ואס לא ירע לבב
כל מעה יכין לבוא ליר קלות חס ושלום. אך הענין כי הנה
מצינו בגמרא ה' חלוקות ציק וטוב לא צדיק וטוב גמור ובעריא
צדיק גמור צדיק ורע לא צדיק שארכן גמור ובעריא
מהימנא פרשת משפטים פירוש צדיק ורע לא שהרע שב פפרק
לטוב וכו' ובגמרא סוף פרק ט' דברכות צדיקים יציר טוב שופטן כי
רשעים יאך הרע שופטן בינוין זה וזה שופטן וכו' אפר רביה
בגון אני בגין אמר ליה אפיו לא שביק מוש כי לבב בריה
וכו' ולחייב כל זה באර חיטב נס להכין מה שאמיר איבוב
[בבא בתרא פרק א'] רבונו של עילם בראת רשותים נס וכא
צדיק ורשע לא קאפר. ונס להכין מוחות פרינות שבינוי
שבראי אין מכחZA וכויות ומכחZA עונות שם בן איך טעה
ברח בעצמו לומר שהוא בגין נזוד דלא פסיק פומיה
מגירסא עד שאפיו מלאך סמות לא היה יכול לשנות בו
ואיך היה יכול לשנות במכחZA עונות חס ושלום. ושור שורי
בשעה שעולה עונות נקרא רשות גמור לאס אחר בך עשה
תשובה נקרא צדיק [מור] ואפיו חועבר על איסור קל
של דברי סופרים מקרי רשות בראיתא בפרק ב' דיברות
ובפרק קמא רנדה ואפיו מי שיש בידו למחות ולא מיכה נקרא
רשע [בפרק ז' דשכשות] נבל שנן וכל חינוך בקטל אוiso מעת עשה שאפשר
לו להזכיר במו כל שאפשר לו לעסוק בתורה ואני עסוק

פרק א תנייא [בסיוף פרק ג' רנדה] פשבייעס אותו
תהי צדיק ולא תהי רשע ואפיו כל
העולם פולו אומרים לך צדיק אתה היה בעיניך בראש
ואזיריך להכין דקה פנן ואבות פרק ב' ואל תהי רשע בפני
עצמא נס אס יתיה בעניין בשמי ובטוב לבב ואס לא ירע לבב
כל מעה יכין לבוא ליר קלות חס ושלום. אך הענין כי הנה
מצינו בגמרא ה' חלוקות ציק וטוב לא צדיק וטוב גמור ובעריא
צדיק גמור צדיק ורע לא צדיק שארכן גמור ובעריא
מהימנא פרשת משפטים פירוש צדיק ורע לא שהרע שב פפרק
לטוב וכו' ובגמרא סוף פרק ט' דברכות צדיקים יציר טוב שופטן כי
רשעים יאך הרע שופטן בינוין זה וזה שופטן וכו' אפר רביה
בגון אני בגין אמר ליה אפיו לא שביק מוש כי לבב בריה
וכו' ולחייב כל זה באר חיטב נס להכין מה שאמיר איבוב
[בבא בתרא פרק א'] רבונו של עילם בראת רשותים נס וכא
צדיק ורשע לא קאפר. ונס להכין מוחות פרינות שבינוי
שבראי אין מכחZA וכויות ומכחZA עונות שם בן איך טעה
ברח בעצמו לומר שהוא בגין נזוד דלא פסיק פומיה
מגירסא עד שאפיו מלאך סמות לא היה יכול לשנות בו
ואיך היה יכול לשנות במכחZA עונות חס ושלום. ושור שורי
בשעה שעולה עונות נקרא רשות גמור לאס אחר בך עשה
תשובה נקרא צדיק [מור] ואפיו חועבר על איסור קל
של דברי סופרים מקרי רשות בראיתא בפרק ב' דיברות
ובפרק קמא רנדה ואפיו מי שיש בידו למחות ולא מיכה נקרא
רשע [בפרק ז' דשכשות] נבל שנן וכל חינוך בקטל אוiso מעת עשה שאפשר
לו להזכיר במו כל שאפשר לו לעסוק בתורה ואני עסוק

שעליו דרשו רזיל כי דבר ח' בזה וננו' הכרת תפורת וננו'
ופשיטה דמגורי רשות טפי מעורר איסור ררבנן ואם בן על ברך
הבינוני אין בו אפילו עון ביטול תורה ומשום חמי טעה רבבה
בעצמו לופר שהוא ביןוני* (הנחת)

וְהָא דַּאֲמְרוּנָן בְּעַלְפָא דְּמַחְאָה
(וְהָא שְׁבָתוֹב בְּסִירָה כְּלֵק י' וְרַלְאָכֶל
עַל מְחַזָּה מִקְרָי בְּינָנוּ וּרְוֹב שְׁמֻמּוּעַנְיוֹן עַזְוֹתָיו וּכְיוֹן הָיא שָׁאלָת
וּכְיוֹת מִקְרָי אֲדִיק הָוא שָׁם רַב הַמִּנוֹא לְאַלְיהָוָא אֲכֵל לְפִי תְּשׁוּבָת
הַמּוֹשָׁאָל לְגַנְנוּ שְׁבָר וּעֲגַשׂ אַלְיהָוָא פִּרְשׁ אֲדִיק וּרְעֵל הָוא
לְפִי שְׁנָדוּן אַחֲרָ רַבְבוֹ וּמִקְרָי בְּטוּשָׁבָה בְּגַעְנָיא קְהֻפָּא פִּרְשׁ שְׁפָטִים וְלִילָּי
אֲדִיק בְּרִינְנוּ מַאֲכֵר שְׁוֹבָה וּשְׁבָעִים פְּנִים לְתוֹרָה):

ברדיין אֲכֵל לְעַגְנוּ אֲמִיתָת
שם כתואר וּמְפַעַּלה שֶׁל מְעַלָּת וּמְדָרְגוֹת חָלוֹקוֹת
אֲדִיקִים וּבְינָנוּם אָמְרוּ רזיל אֲדִיקִים יָאָר טָב שְׁוֹפְטָן שְׁנָאָפָר וּלְבִי
חַלְל בְּקָרְבִּי שָׁאוּן לוֹ וְאַיְרָ קָרָע בְּיַהְנוּ בְּמַעֲנִית אֲכֵל בְּלַמְּיָ
שְׁלָא הַגִּישׁ לְפִרְדָּגָה וּוּאֲפִ שְׁזַבְוֹתָיו מְרֻבָּבִים עַל עַזְוֹתָיו
אַיְנוּ בְּמְעַלָּת וּמְדָרְגוֹת אֲדִיק בְּלַל וְלִכְן אָמְרוּ רזיל בְּמַדְרָשָׁ
רָאָה פְּקָרָשׁ בְּרוּךְ הָוּא בְּאֲדִיקִים שָׁהָם מְוּעָטִים עַמְּדָר וּשְׁתַלְנוּ בְּלַל
דוֹר וּדוֹר וּכְיוֹן וּכְמוֹ שְׁבָתוֹב וּצְדִיק יְסָוד עַלְוָה: אֲךָ בִּיאָר חָעָנוּן
עַל פִּיה שְׁבָtab תְּרָבָה סִימָס וּפְאָל וְלַי בְּשָׁעַרְיָה קְרִישָׁה וּקְעָנָה חָעָרָה
פְּרָק בְּנָה דְּלָבָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל אַחֲרָ אֲדִיק וְאַחֲרָ רָשׁ וְשְׁתִי
בְּנָשָׁמוֹת וּכְדָקְתִּיב וּבְנָשָׁמוֹת אַיִל עַשְׁתִּי שְׁחָן שְׁתִי נְפָשָׁות
נְפָשָׁח אַחֲתָת מִצְדָּקָה הַקְּלִיפָּה וּסְטָרָא אַחֲרָא וְהָיא סְמָתְלָבָשָׁת
בְּדָם הָאָדָם לְתְּחִזּוֹת הַגּוֹף וּבְדָקְתִּיב בְּיַהְנוּ נְפָשָׁח הַבָּשָׁר בְּדָם
הָיא וּמְמָנָה בְּאֹזֶת בְּלַי הַמְּדוֹרָת רְעוֹת מְאַרְבָּעָה יְסָודָות רְעִים
שְׁבָח דְּחִינְנוּ בְּעַס וּגְנוּחָה מִיסָּוד הָאָש שְׁנָגָבָה לְמְעַלָּה: וְתַאֲוִוָּת
וְתַאֲוִוָּת הַמְּעַנְּנוּגִים מִיסָּוד הַפִּים בְּיַהְנוּ מְגַמְּתִים בְּלַי
מִינִי תְּעָנוּגָה. וְחוֹלָלוֹת וְלִיאָנוֹת וְהַתְּפָאָרוֹת וְדָבָרִים בְּטָלִים

שעליו דרשו רזיל כי דבר ח' בזה וננו' הכרת תפורת וננו'
ופשיטה דמגורי רשות טפי מעורר איסור ררבנן ואם בן על ברך
הבינוני אין בו אפילו עון ביטול תורה ומשום חמי טעה רבבה
בעצמו לופר שהוא ביןוני* (הנחת)

וְהָא דַּאֲמְרוּנָן בְּעַלְפָא דְּמַחְאָה
(וְהָא שְׁבָתוֹב בְּסִירָה כְּלֵק י' וְרַלְאָכֶל
עַל מְחַזָּה מִקְרָי בְּינָנוּ וּרְוֹב שְׁמֻמּוּעַנְיוֹן עַזְוֹתָיו וּכְיוֹן הָיא שָׁאלָת
וּכְיוֹת מִקְרָי אֲכֵל הָוא שָׁם רַב הַמִּנוֹא לְאַלְיהָוָא אֲכֵל לְפִי תְּשׁוּבָת
הַמּוֹשָׁאָל לְגַנְנוּ שְׁבָר וּעֲגַשׂ אַלְיהָוָא פִּרְשׁ אֲדִיק וּרְעֵל הָוא
לְפִי שְׁנָדוּן אַחֲרָ רַבְבוֹ וּמִקְרָי בְּטוּשָׁבָה בְּגַעְנָיא קְהֻפָּא פִּרְשׁ שְׁפָטִים וְלִילָּי
אֲדִיק בְּרִינְנוּ מַאֲכֵר שְׁוֹבָה וּשְׁבָעִים פְּנִים לְתוֹרָה):

ברדיין אֲכֵל לְעַגְנוּ אֲמִיתָת
שם כתואר וּמְפַעַּלה שֶׁל מְעַלָּת וּמְדָרְגוֹת חָלוֹקוֹת
אֲדִיקִים וּבְינָנוּם אָמְרוּ רזיל אֲדִיקִים יָאָר טָב שְׁוֹפְטָן שְׁנָאָפָר וּלְבִי
חַלְל בְּקָרְבִּי שָׁאוּן לוֹ וְאַיְרָ קָרָע בְּיַהְנוּ בְּמַעֲנִית אֲכֵל בְּלַמְּיָ
שְׁלָא הַגִּישׁ לְפִרְדָּגָה וּוּאֲפִ שְׁזַבְוֹתָיו מְרֻבָּבִים עַל עַזְוֹתָיו
אַיְנוּ בְּמְעַלָּת וּמְדָרְגוֹת אֲדִיק בְּלַל וְלִכְן אָמְרוּ רזיל בְּמַדְרָשָׁ
רָאָה פְּקָרָשׁ בְּרוּךְ הָוּא בְּאֲדִיקִים שָׁהָם מְוּעָטִים עַמְּדָר וּשְׁתַלְנוּ בְּלַל
דוֹר וּדוֹר וּכְיוֹן וּכְמוֹ שְׁבָתוֹב וּצְדִיק יְסָוד עַלְוָה: אֲךָ בִּיאָר חָעָנוּן
עַל פִּיה שְׁבָtab תְּרָבָה סִימָס וּפְאָל וְלַי בְּשָׁעַרְיָה קְרִישָׁה וּקְעָנָה חָעָרָה
פְּרָק בְּנָה דְּלָבָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל אַחֲרָ אֲדִיק וְאַחֲרָ רָשׁ וְשְׁתִי
בְּנָשָׁמוֹת וּכְדָקְתִּיב וּבְנָשָׁמוֹת אַיִל עַשְׁתִּי שְׁחָן שְׁתִי נְפָשָׁות
נְפָשָׁח אַחֲתָת מִצְדָּקָה הַקְּלִיפָּה וּסְטָרָא אַחֲרָא וְהָיא סְמָתְלָבָשָׁת
בְּדָם הָאָדָם לְתְּחִזּוֹת הַגּוֹף וּבְדָקְתִּיב בְּיַהְנוּ נְפָשָׁח הַבָּשָׁר בְּדָם
הָיא וּמְמָנָה בְּאֹזֶת בְּלַי הַמְּדוֹרָת רְעוֹת מְאַרְבָּעָה יְסָודָות רְעִים
שְׁבָח דְּחִינְנוּ בְּעַס וּגְנוּחָה מִיסָּוד הָאָש שְׁנָגָבָה לְמְעַלָּה: וְתַאֲוִוָּת
וְתַאֲוִוָּת הַמְּעַנְּנוּגִים מִיסָּוד הַפִּים בְּיַהְנוּ מְגַמְּתִים בְּלַי
מִינִי תְּעָנוּגָה. וְחוֹלָלוֹת וְלִיאָנוֹת וְהַתְּפָאָרוֹת וְדָבָרִים בְּטָלִים

מִמְשָׁ לְהַעֲטִיק מְחַשְּׁבָתוֹ בַּתְּעָנוֹגִי עוֹלָם חָווָה אֵיךְ לְפָלָאות
תָּאוֹת לְבּוֹ בַּיְםָוֹת שְׁלִיטִי עַל כָּלְבָה וּבְמוֹ שְׁבָתוֹב בּוּהָרָה פְּרִישָׁת
פִּינְחָס בְּתוֹלְדָתָו וּטְבָעָן יְאִירָה שְׁבָדָק נֹזֵר הָאָדָם
בְּתוֹלְדָתָו שְׁבָל אֲדָם יְכֹל בְּרַגְזָנוּ שְׁבָמָזוֹן לְהַתְּאָפָק
וּלְפָשָׁול בְּרוּחָה פְּתָאָתוֹ שְׁבָלְבוֹ שְׁלָא לְמִלְאָתָה מְשָׁאָלוֹת
לְבּוֹ בַּמְעָשָׁה דְּבָור וּמְחַשְּׁבָה וּלְמִסְיכִּים דְּצַעְתוֹ לְגַמְּרִי
מְתָאָות לְבּוֹ אֵל הַחֲפָד לְגַמְּרִי וּבְפִרְטָת אֵל אֶדְרָקְוִישָׁה
בְּדָמְתִּיב וּרְאִיְרִי שִׁישָׁ וּתְרִוּן לְחַבְּפָה מִן הַסְּכָלוֹת בּוּרְתָוּן
הָאוֹר פְּנִים חַחְוָשָׁד פִּרְשׁוֹת בְּמוֹ שְׁחָאָר יְשָׁלֵׁוּ וּתְרִוּן וּשְׁלִיטָה
וּמְמִשְׁלָחָה עַל הַחַחְוָשָׁד שְׁמָבָעָט אֵור גַּשְׁמִי דְּרוּחָה קְרָבָה מִן
סְכָלוֹת קְרָבָה שֶׁל סְקָלִיפָּה וּסְמִילָּא כֵּד נְדָחָה פְּמִילָּא
(בְּמַפְאָטָר רזיל אֵל אַס בְּנָנָס בְּרוּחָה שְׁטָוֹת וּכְיוֹן
מִבְּגִי הַחֲבָפָה שְׁבָנְפָשָׁת הַאֲלָקִיות שְׁבָמָזוֹן אֵשֶׁר רְצָוָה
לְמִשְׁלָול לְבִרְהָה בְּעִיר וּלְחַתְּלָבָשָׁ בְּשְׁלָשָׁה לְבּוֹשִׁיחָה חַנְנָלָל
בְּכָל הַגּוֹף פּוֹלוֹ בְּנָנָל שְׁמָשָׁם מְחַשְּׁבָה דְּבָור וּמְעָשָׁה שֶׁל מְתִרְנִי
מְצֹוֹת הַתּוֹרָה בְּנָנָל וְאֲפִ עַל פִּיה בְּנָנָי נְקָרָא אֲדִיק בְּלַמְּפָנִי
שְׁחַרְזָרְנוּ כַּיְהָ אֵרָא נְקָרָא אֲדִיקִית הַאֲלָקִיות
בְּבִינְוֹנִי אֵרָא נְקָרָא אֲדִיקִית שְׁבָנְפָשָׁת הַאֲלָקִיות
בְּהַתְּגִלּוֹת לְבּוֹ בְּחַלְלָה סְמִילָּא אֵל אַס בְּנָנָי כֵּד נְדָחָה
מִסְוֹתָרָת שְׁחָיָה אֲדִיקִה אֲדִיקִת הַטְּבָעִית שְׁבָנְפָשָׁת הַאֲלָקִיות
בְּמוֹ שְׁבָתוֹב לְקָפְנוּ וְאַזְיָן יְכֹל לְהִזְוֹת סְכָלוֹת הַבְּסִיל הַרְעָ
בְּהַתְּגִלּוֹת לְבּוֹ בְּחַלְלָה סְמִילָּא לְהַתְּאָוֹת תָּאוֹחָה לְבּוֹל עַגְנִינוּ

מִמְשָׁ לְהַעֲטִיק מְחַשְּׁבָתוֹ בַּתְּעָנוֹגִי עוֹלָם חָווָה אֵיךְ לְפָלָאות
תָּאוֹת לְבּוֹ בַּיְםָוֹת שְׁלִיטִי עַל כָּלְבָה וּבְמוֹ שְׁבָתוֹב בּוּהָרָה פְּרִישָׁת
פִּינְחָס בְּתוֹלְדָתָו וּטְבָעָן יְאִירָה שְׁבָדָק נֹזֵר הָאָדָם
בְּתוֹלְדָתָו שְׁבָל אֲדָם יְכֹל בְּרַגְזָנוּ שְׁבָמָזוֹן לְהַתְּאָפָק
וּלְפָשָׁול בְּרוּחָה פְּתָאָתוֹ שְׁבָלְבוֹ שְׁלָא לְמִלְאָתָה מְשָׁאָלוֹת
לְבּוֹ בַּמְעָשָׁה דְּבָור וּמְחַשְּׁבָה וּלְמִסְיכִּים דְּצַעְתוֹ לְגַמְּרִי
מְתָאָות לְבּוֹ אֵל הַחֲפָד לְגַמְּרִי וּבְפִרְטָת אֵל אֶדְרָקְוִישָׁה
מִבְּגִי הַחֲבָפָה שְׁבָנְפָשָׁת הַאֲלָקִיות שְׁבָמָזוֹן אֵשֶׁר רְצָוָה
לְמִשְׁלָול לְבִרְהָה בְּעִיר וּלְחַתְּלָבָשָׁ בְּשְׁלָשָׁה לְבּוֹשִׁיחָה חַנְנָלָל
בְּכָל הַגּוֹף פּוֹלוֹ בְּנָנָל שְׁמָשָׁם מְחַשְּׁבָה דְּבָור וּמְעָשָׁה שֶׁל מְתִרְנִי
מְצֹוֹת הַתּוֹרָה בְּנָנָל וְאֲפִ עַל פִּיה בְּנָנָי נְקָרָא אֲדִיק בְּלַמְּפָנִי
שְׁחַרְזָרְנוּ כַּיְהָ אֵרָא נְקָרָא אֲדִיקִית הַאֲלָקִיות
בְּבִינְוֹנִי אֵרָא נְקָרָא אֲדִיקִית שְׁבָנְפָשָׁת הַאֲלָקִיות
מִסְוֹתָרָת שְׁחָיָה אֲדִיקִה אֲדִיקִת הַטְּבָעִית שְׁבָנְפָשָׁת הַאֲלָקִיות
בְּמוֹ שְׁבָתוֹב לְקָפְנוּ וְאַזְיָן יְכֹל לְהִזְוֹת סְכָלוֹת הַבְּסִיל הַרְעָ
בְּהַתְּגִלּוֹת לְבּוֹ בְּחַלְלָה סְמִילָּא לְהַתְּאָוֹת תָּאוֹחָה לְבּוֹל עַגְנִינוּ

פרק י'ב זהבינוני הוא שלעולם אין חרע גובר
כל בך לבבוש את העיר קפטי
לחתלבש בגוף להחטיאו רהינו ששלשי' לבושי נפש
הבחמית שם מתחשה דבר ומעשה שמציד הקלייף'
אין גוברים בו על נפש האלקיות להתלבש בגוף במות
ובפה ובשאר רמי' אברים להחטיאם ולטמאם כס ושלום
ברק שלשה לבושי נפש האלקית הם לבדים מחלבים
בגוף שם מתחשה דבר ומעשה של פרוי' ג' מצות
התורה ולא עבר עיר מימיו ולא יעבור לעולם ולא
נברא עליו שם רשות אפיו שעיה אהת ורצע אחד בלא
אך מהות עצמות נפש האלקיות שחן עשר בחנותיה
לאathan לבדן סטיליך וממושלה בעיר קפנה כי אם
בעתים מזוננים כמו בשעת קריית שמע ותפלת שחיה
שעת מוחין דרגלוות למטה ונם לפחה היא שעת
הכשור לכל אדם שאו מקשר חביד' שלו לח' להעמיק
דעתו בגדולה אין סוף ברוך הוא ועוזר את האהבה ברשבי
ash בחול הימני שבלבו לדקה בו בקיום התורה
ומצוטיה מהבהה שהוא עניין הסבואר בקריאת שמע
ראורייא וברכותיה שלפניה ולאחריה שחן מרבנן
הן סבנה לקוים קריית שמע כמו שבתוב במקום אחר ואו ער שבלל
הشمאל' קפוף ובטל לטוב המתרשת בחול הימני
מחביד' שבMONTH המkosherim בדורות אין סוף ברוך הוא. אבל
אחר התפללה בחסתלות מוחין דרגלוות אין סוף ברוך הוא תרי
חרע הזר וניעור בחול השמאלי ומטאוה פאה למתאות
עלם הזה ותענווין. רק מפני שלא לו לבדן משפט המלוכה
וממושלה בעיר אינו יכול להוציא פאותו מבחן אל
הפועל להתלבש באברי הנור במעשה דבר ומחשה

פרק י'ב זהבינוני הוא שלעולם אין חרע גובר
כל בך לבבוש את העיר קפטי
לחתלבש בגוף להחטיאו רהינו ששלשי' לבושי נפש
הבחמית שם מתחשה דבר ומעשה שמציד הקלייף'
אין גוברים בו על נפש האלקיות להתלבש בגוף במות
ובפה ובשאר רמי' אברים להחטיאם ולטמאם כס ושלום
ברק שלשה לבושי נפש האלקית הם לבדים מחלבים
בגוף שם מתחשה דבר ומעשה של פרוי' ג' מצות
התורה ולא עבר עיר מימיו ולא יעבור לעולם ולא
נברא עליו שם רשות אפיו שעיה אהת ורצע אחד בלא
אך מהות עצמות נפש האלקיות שחן עשר בחנותיה
לאathan לבדן סטיליך וממושלה בעיר קפנה כי אם
בעתים מזוננים כמו בשעת קריית שמע ותפלת שחיה
שעת מוחין דרגלוות למטה ונם לפחה היא שעת
הכשור לכל אדם שאו מקשר חביד' שלו לח' להעמיק
דעתו בגדולה אין סוף ברוך הוא ועוזר את האהבה ברשבי
ash בחול הימני שבלבו לדקה בו בקיום התורה
ומצוטיה מהבהה שהוא עניין הסבואר בקריאת שמע
ראורייא וברכותיה שלפניה ולאחריה שחן מרבנן
הן סבנה לקוים קריית שמע כמו שבתוב במקום אחר ואו ער שבלל
הشمאל' קפוף ובטל לטוב המתרשת בחול הימני
מחביד' שבMONTH המkosherim בדורות אין סוף ברוך הוא. אבל
אחר התפללה בחסתלות מוחין דרגלוות אין סוף ברוך הוא תרי
חרע הזר וניעור בחול השמאלי ומטאוה פאה למתאות
עלם הזה ותענווין. רק מפני שלא לו לבדן משפט המלוכה
וממושלה בעיר אינו יכול להוציא פאותו מבחן אל
הפועל להתלבש באברי הנור במעשה דבר ומחשה

מייסוד הרות. ועצלות ועצבות טיסוד העפר. ■ ונס מרות
טובות שבטעב כל ישראל בתולדותם במו רחמנות וגמילת חסדים
באות מפנה כי בישראל נפש זון דקליפה היה מסוד עין קדעת טוב ורען:
נזה שישי בה נם בין טוב וחיה מסוד עין קדעת טוב ורען:
מה שאיין גן נפשות אומות העולם במען שבתוב במו חיים שער מיט' פרק נ' כל
טמאות שאין בך טוב כל במו שבתוב בעין חיים קדעת טוב ורען:
טיבו דעבידין קהומות קיישראן חסנית שבל צדקה
ובראיתה בגمرا על פסק וחדר לאוים חסנת שבל צדקה
וחדר שאותם העולם עושים אין אלא להתייסר כו:
פרק ב נפש קיישראן חסנית שבל צדקה
טיפעל מפש במו שבתוב וופח באפיו
נשפת חיים ואטה נפתח בפי וכמו שבתוב בוקר מאן דנפח
מתוביה נפח פירוש מתוכיותו ומפנימיותו שתוכיות ופנימיות
החות שבאדם מוציא בוניה בבח: בך על דרך משל נשות
ישראל עלו במחשבה בדקתי בני בכורי ישראל בניהם
אטם להם אלהיכם פירוש במו שהבן נמשך ממום האב בך
בכובול נשפת כל איש ישראל נשפת מהשבתו
וחכמתו יתברך דאייה חכמתו ולא בחקמה זריעא אלא הוא
וחכמתו אחדר וכמו שבתוב ורקב'ם *
[הנהן]

שחוא ספידע והוא סיודע
וחוו לו מקבי קבלת במו שבתוב בפרק
כוי ודרך זה אין ביכולת
מחשב ומי לא במלחת הארי זיל
יאיא פילחא בסוב תלתנות או אין סוף
ברוך הוא על נני צפנוטם רבם בבלם
בדקתי החקר אלום תמצא
יאמי שבתוב בקס אדר שין סוף ברוחא קויפס
וינהנש רוקחות אין זין לא פלאה פלאה
שפות וחתנית פדר עד שפות וחתנית
ספיד נשבת מניין חילוקי פרגנות
יהברך כמו שבתוב זילח הקבב עשי:

מייסוד הרות. ועצלות ועצבות טיסוד העפר. ■ ונס מרות
טובות שבטעב כל ישראל בתולדותם במו רחמנות וגמילת חסדים
באות מפנה כי בישראל נפש זון דקליפה היה מסוד עין קדעת טוב ורען:
נזה שישי בה נם בין טוב וחיה מסוד עין קדעת טוב ורען:
מה שאיין גן נפשות אומות העולם במען שבתוב במו חיים שער מיט' פרק נ' כל
טמאות שאין בך טוב כל במו שבתוב בעין חיים קדעת טוב ורען:
טיבו דעבידין קהומות קיישראן חסנית שבל צדקה
ובראיתה בגمرا על פסק וחדר לאוים חסנת שבל צדקה
וחדר שאותם העולם עושים אין אלא להתייסר כו:
פרק ב נפש קיישראן חסנית שבל צדקה
טיפעל מפש במו שבתוב וופח באפיו
נשפת חיים ואטה נפתח בפי וכמו שבתוב בוקר מאן דנפח
מתוביה נפח פירוש מתוכיותו ומפנימיותו שתוכיות ופנימיות
החות שבאדם מוציא בוניה בבח: בך על דרך משל נשות
ישראל עלו במחשבה בדקתי בני בכורי ישראל בניהם
אטם להם אלהיכם פירוש במו שהבן נמשך ממום האב בך
בכובול נשפת כל איש ישראל נשפת מהשבתו
וחכמתו יתברך דאייה חכמתו ולא בחקמה זריעא אלא הוא
וחכמתו אחדר וכמו שבתוב ורקב'ם *
[הנהן]

שחוא ספידע והוא סיודע
וחוו לו מקבי קבלת במו שבתוב בפרק
כוי ודרך זה אין ביכולת
מחשב ומי לא במלחת הארי זיל
יאיא פילחא בסוב תלתנות או אין סוף
ברוך הוא על נני צפנוטם רבם בבלם
בדקתי החקר אלום תמצא
יאמי שבתוב בקס אדר שין סוף ברוחא קויפס
וינהנש רוקחות אין זין לא פלאה פלאה
שפות וחתנית פדר עד שפות וחתנית
ספיד נשבת מניין חילוקי פרגנות
יהברך כמו שבתוב זילח הקבב עשי:

כיז כמו נודל מullet נשות האבות ומשה רבינו
עליו השלום על גשות דורותינו אלה עקיבי משיחא שם
בחינת עקבאים פטש לנבי סמות והראש [ובן בבל דוד
ודור יש ראיyi אלפי ישראלי שנשותיהם הם בחינת
ראש ומוח לנבי גשות תהמון ועמי הארץ וכן נשות לנבי
נשות כי בלא נפש כללה מנפש רום ונשפה בולם בראש כל
מקום שרש כל הנפש רום ונשפה בון מראש כל
המזרינות עד סוף כל דרין המלווה בונם שמי הארץ
וקל שבקלים נישך ממומ השיא חכמה על אלה
בביכול ■ במשל הבן הנישך ממומ הארץ שמי הארץ עברי
רגלו וגתו מטה ופטש על ידי שהיית השונות ולהתיוות
בבطن האם וירדה מפדרנה לפדרנה לחשתנות ולהתיוות
מןנה צפראים ועם כל זה ערדנה קשורה ומיוחד ביהו
נפלא ועצום במוחה ועשותה הראשון שהייה טפת
מוח האב ■ וגם עבשו בון ינית הצפראים וסיטם נישכת
מקומם שבראש בראשית בוגר [גורה שם] לבן שמננו
גידים ועתומות ואפרנים [וכמו שכתוב באין חים שעיר החשלפ
בסוד לבושים של אדים הראשון בתונח ■ ובכח מטש בביבול בשרש כל הנפש
mphigut mot habonah ■ ובכח מטש בביבול בשרש כל הנפש
רום ונשפה של בלוטות ישראלי למעלת ביריתו מפדרנה
לפדרנה על ידי השטלשות חולמות אבן ע מחייב
ותברך ברכתיב פולם בחכמה עשית נתנו מפני נפש רום
ונשפה של עמי הארץ ופחותה הארץ ■ ועם כל זה ערדנה
קשורת ומיוחדת ביהו נפלא ועצום במוחה ועשותה נפש
הראשון שהוא של עמי הארץ הוא מנפש רום ונשפה של
רום ונשפה של עמי הארץ הוא יונקת וחיות נפש
הארקיות והתקימות ראשינו בני ישראל שבדורם : ■ ובזה

ולבוש להתלבש בו אחד משלשה לבושה הניל דחיינו
או במעשה בלבד לעשות עבריות קלות ולא חמורות
חס ושלום או בדיבור בלבד לדבר אבן לשון חרע ולאנות
ובחאי גונא או במחשבה בלבד הרהור עבירה הקשים
מעבירה וגם אם איינו מתרהר בעולם שעובר על איזה
בענן ויוג זבר ובקיבח בעולם שעובר על איזה
התורה ונשמרת מפל דבר רע שלא יתרה והוא מפנה לבו כו'
או שהוא שעת הכהר לעסוק בתורה והוא מפנה לבו כו'
לבטלה פרתנן באבות הנעור בלילה כו' ומפנה לבו כו'
שבאתה מפל אלח ובו נקרא ריש בעת הhai
שחרע שבנפשו נובר בו מתרהר בוגר בון נזקן ומחייב
ומטמא ואחר פך נובר בו הטוב שבנפשו האלקית ומתחרת
ומבקש מהילה וקלחת מה' ומי' יכול לו אם שב
בתשובה הרואה על עית חכמיינו ויל בשלה
חלוקי פורה שיתה רבוי ישמעאל דרש כי במו שכתוב במקומות אחר
ויש מי שחרע נובר בו יותר ומתרבשיה בו כל שלשה
לבושים של חרע ומחייב עית חכמיינו יותר
ובעתים קרובים יותר אך בינותים מתחרת ובאים לו
הרהור תשובה מבהיר הטוב שבנפשו שמתנבר קצת
בינותים אלא שאון לו התגברות כל פך לנץ את הרע
לפרק מהחייבו לגמרי להיות מורה ועוז וועל זה אמרו
רין' רשיים מלאים הרטות שם רוב הרשיים שיש
בחינת טוב בנפש עדין. אך מי שאינו מתרהר לעולם
ואין כאים לו הרהור תשובה כל נקרא ריש וועל
שחרע שבנפשו הוא לבדו נשאר בקרבו כי בבר כל פך
על הטוב עד שנתקל בקרבו וועמד בבחינת מקיף עליו
מלמעלה ולבן אמרו רז'יל אכל בי עשרה שכינטא שריא:

כיז כמו נודל מullet נשות האבות ומשה רבינו
עליו השלום על גשות דורותינו אלה עקיבי משיחא שם
בחינת עקבאים פטש לנבי סמות והראש [ובן בבל דוד
ודור יש ראיyi אלפי ישראלי שנשותיהם הם בחינת
ראש ומוח לנבי גשות תהמון ועמי הארץ וכן נשות לנבי
נשות כי בלא נפש כללה מנפש רום ונשפה בון מראש כל
מקום שרש כל הנפש רום ונשפה בון מראש כל
המזרינות עד סוף כל דרין המלווה בונם שמי הארץ
וקל שבקלים נישך ממומ השיא חכמה על אלה
בביכול ■ במשל הבן הנישך ממומ השיא חכמה על אלה
רגלו וגתו מטה ופטש על ידי שהיית השונות ולהתיוות
בבطن האם וירדה מפדרנה לפדרנה לחשתנות ולהתיוות
מןנה צפראים ועם כל זה ערדנה קשורה ומיוחד ביהו
נפלא ועצום במוחה ועשותה הראשון שהייה טפת
מוח האב ■ וגם עבשו בון ינית הצפראים וסיטם נישכת
מקומם שבראש בראשית בוגר [גורה שם] לבן שמננו
גידים ועתומות ואפרנים [וכמו שכתוב באין חים שעיר החשלפ
בסוד לבושים של אדים הראשון בתונח ■ ובכח מטש בביבול בשרש כל הנפש
mphigut mot habonah ■ ובכח מטש בביבול בשרש כל הנפש
רום ונשפה של בלוטות ישראלי למעלת ביריתו מפדרנה
לפדרנה על ידי השטלשות חולמות אבן ע מחייב
ותברך ברכתיב פולם בחכמה עשית נתנו מפני נפש רום
ונשפה של עמי הארץ ופחותה הארץ ■ ועם כל זה ערדנה
קשורת ומיוחדת ביהו נפלא ועצום במוחה ועשותה נפש
הראשון שהוא של עמי הארץ הוא יונקת וחיות נפש
רום ונשפה של עמי הארץ הוא מנפש רום ונשפה של
הארקיות והתקימות ראשינו בני ישראל שבדורם : ■ ובזה

ולבוש להתלבש בו אחד משלשה לבושה הניל דחיינו
או במעשה בלבד לעשות עבריות קלות ולא חמורות
חס ושלום או בדיבור בלבד לדבר אבן לשון חרע ולאנות
ובחאי גונא או במחשבה בלבד הרהור עבירה הקשים
מעבירה וגם אם איינו מתרהר בעולם שעובר על איזה
בענן ויוג זבר ובקיבח בעולם שעובר על איזה
התורה ונשמרת מפל דבר רע שלא יתרה והוא מפנה לבו כו'
או שהוא שעת הכהר לעסוק בתורה והוא מפנה לבו כו'
לבטלה פרתנן באבות הנעור בלילה כו' ומפנה לבו כו'
שבאתה מפל אלח ובו נקרא ריש בעת הhai
שחרע שבנפשו נובר בו מתרהר בוגר בון נזקן ומחייב
ומטמא ואחר פך נובר בו הטוב שבנפשו האלקית ומתחרת
ומבקש מהילה וקלחת מה' ומי' יכול לו אם שב
בתשובה הרואה על עית חכמיינו ויל בשלה
חלוקי פורה שיתה רבוי ישמעאל דרש כי במו שכתוב במקומות אחר
ויש מי שחרע נובר בו יותר ומתרבשיה בו כל שלשה
לבושים של חרע ומחייב עית חכמיינו יותר
ובעתים קרובים יותר אך בנותים מתחרת ובאים לו
הרהור תשובה מבהיר הטוב שבנפשו שמתנבר קצת
בנותים אלא שאון לו התגברות כל פך לנץ את הרע
לפרק מהחייבו לגמרי להיות מורה ועוז וועל זה אמרו
רין' רשיים מלאים הרטות שם רוב הרשיים שיש
בחינת טוב בנפש עדין. אך מי שאינו מתרהר לעולם
ואין כאים לו הרהור תשובה כל נקרא ריש וועל
שחרע שבנפשו הוא לבדו נשאר בקרבו כי בבר כל פך
על הטוב עד שנתקל בקרבו וועמד בבחינת מקיף עליו
מלמעלה ולבן אמרו רז'יל אכל בי עשרה שכינטא שריא:

וועטמעין מריירו למיטקה עד לא ייתון הכא וכו'. ועוד נקראים בני עלייה מבני שנס עבדותם בבחינות ועשה טוב בקיום מתורה ומיצותיה הוא לא ברי לזרקה בו יתברך בלבד עד רום הפעלות ולא ברי לזרקה בו יתברך בלבד לירות אמאן נפשם האמא לה במו שבות חוי כל אמא לכוי לפים ובמו שבותם במקום אחר אלא ברפישו בתיקונים איזו חסיד ממתהדר עם קונו עם דיליה ליתרא קורשא בריך הוא ושבונית בתתונים ובמו שבות ברענ' מהימנא פרשת צא כברא דאשטרל בתר אבוי ואימה דרכיהם לון יתיר מגרמייה ונפשיה ורוחיה ונשטי כוי ומספר גרמיה לימות עליינו לפירך לון כוי ובמו שבותם במקום אחר. וושניהם עלים בקנה אחד כי על ידי הבירורים שمبرירים מנוגח מעלים מעין נוקבין ונעשים וחודרים עלויונים לחזריד מיין דכוריין שכם כס מימי החקדים שבל מזונה ומזינה מרም' ח מצות עשה שבולן הון בחינת חדרים ומיין דכוריין דסימנו הקשפת קדושת אליקתו יתברך מלמעלה למטה לחתלבש בתתונים כמו שבותם במקום אחר:

פרק י"א זה לעומת זה רשע וטוב לו לעומת צדיק ורע לו דחימנו שחתוב שבגנפשו האלק שבומו ובחול קיימי שבלבו בפוף ובטל לבבי הרע מהקליפה שבחל השמאלי וזה מתחלק נס כו לרבבות מדרגות תלוקות בעגנון במות ואיכות הביטול ובכיבת הטוב לרע כס ושלום יש מי שחכיפחה והבטול אצל מינער ואף נס ذات אינו בתמידות ולא פריר לפקים קרוביים אלא לעתים רוחקים מותגבר הרע על הטוב וכובש את העיר קפנה הוא הגור אך לא פולו אלא מקצתו לבך שיחיה סר למשמעתו ונעשה לו מרכבה

וועטמעין מריירו למיטקה עד לא ייתון הכא וכו'. ועוד נקראים בני עלייה מבני שנס עבדותם בבחינות ועשה טוב בקיום מתורה ומיצותיה הוא לא ברי לזרקה בו יתברך בלבד עד רום הפעלות ולא ברי לזרקה בו יתברך בלבד לירות אמאן נפשם האמא לה במו שבות חוי כל אמא לכוי לפים ובמו שבותם במקום אחר אלא ברפישו בתיקונים איזו חסיד ממתהדר עם קונו עם דיליה ליתרא קורשא בריך הוא ושבונית בתתונים ובמו שבות ברענ' מהימנא פרשת צא כברא דאשטרל בתר אבוי ואימה דרכיהם לון יתיר מגרמייה ונפשיה ורוחיה ונשטי כוי ומספר גרמיה לימות עליינו לפירך לון כוי ובמו שבותם במקום אחר. וושניהם עלים בקנה אחד כי על ידי הבירורים שمبرירים מנוגח מעלים מעין נוקבין ונעשים וחודרים עלויונים לחזריד מיין דכוריין שכם כס מימי החקדים שבל מזונה ומזינה מרם' ח מצות עשה שבולן הון בחינת חדרים ומיין דכוריין דסימנו הקשפת קדושת אליקתו יתברך מלמעלה למטה לחתלבש בתתונים כמו שבותם במקום אחר:

פרק י"א זה לעומת זה רשע וטוב לו לעומת צדיק ורע לו דחימנו שחתוב שבגנפשו האלק שבומו ובחול קיימי שבלבו בפוף ובטל לבבי הרע מהקליפה שבחל השמאלי וזה מתחלק נס כו לרבבות מדרגות תלוקות בעגנון במות ואיכות הביטול ובכיבת הטוב לרע כס ושלום יש מי שחכיפחה והבטול אצל מינער ואף נס ذات אינו בתמידות ולא פריר לפקים קרוביים אלא לעתים רוחקים מותגבר הרע על הטוב וכובש את העיר קפנה הוא הגור אך לא פולו אלא מקצתו לבך שיחיה סר למשמעתו ונעשה לו מרכבה

ויבן מאפר רוזל על פסוק ולרבכה בו שבל תרבך בתלמיידי חכמים טעללה עליו הפתוב באלו נרבך בשכינה ממש כי על יידי רבקה בתלמיידי חכמים קשורות נפש רום ונשמה של עמי הארץ ומיוחדות במחותן בראשו ושרש שבחכמה עילאה שהוא יתברך וחכמו אחיד והוא חפרע כו' ■ ווחפשעים ומורדים בתלמיידי חכמים ינicket נפש רום ונשמה שלם ממחית אחרים של נפש רום ונשמה דעומות נבוש מנטה נבואר קדש שעהיך תלו שקדש עצמו בשעת המשמש ובוואר קדש שעהיך תלו שקדש עצמו כו' סיינו פשום שאין לך נפש רום ונשמה שאין לה לבוש מנטה דעומות אבוי ואמו וכל חמאות שעושה חפל על ידי אותו הלבוש כו' ■ ואפלו ששפע שנותנים לו מון כסמים הפל על יידי לבוש קדוש לנשנת בנו ואפלו היא נשמה עצמה הנגה לפעים נשפת אבוי כו' אבל הנשמה עצמה הנגה לפעים נשפת אדם נבזה אדם נבומ לאין קיז בא לחיות בנו של אדם נבזה ושפל כו' כמו שבות ברענ' זיל כל זה בליקוטי תורה פרשת וירא ובטעמי מצות פרשת בראשית:

פרק ג זה גנה כל בחינת ודרחה משלש אלו נפש רום ונשמה בלולה מעשר בחינת בגדר עשר ספירות עלויונות שנשתלשלו מזמן חנchkות לשיטים שחן שלש אמות ושבע בפولات פירוש חכמה ביצה ודרת ושבעת ימי שבינו חסド נבורה תפארת כו' ופק בגנפ השדים שנחלקה לשיטים שלם ומדות. השכל כולל חכמה בינה ודרת. וסודות הן אהבת ס' ופחדו ויראו ופאו כו' ותקב"ד נקראו אמות ומקור למדות כי הדרות הן תולדות תפ"ר: וביאור העניין כי

ויבן מאפר רוזל על פסוק ולרבכה בו שבל תרבך בתלמיידי חכמים טעללה עליו הפתוב באלו נרבך בשכינה ממש כי על יידי רבקה בתלמיידי חכמים קשורות נפש רום ונשמה של עמי הארץ ומיוחדות במחותן בראשו ושרש שבחכמה עילאה שהוא יתברך וחכמו אחיד והוא חפרע כו' ■ ווחפשעים ומורדים בתלמיידי חכמים ינicket נפש רום ונשמה שלם ממחית אחרים של נפש רום ונשמה דעומות נבוש מנטה נבואר קדש שעהיך תלו שקדש עצמו בשעת המשמש ובוואר קדש שעהיך תלו שקדש עצמו כו' סיינו פשום שאין לך נפש רום ונשמה שאין לה לבוש מנטה דעומות אבוי ואמו וכל חמאות שעושה חפל על ידי אותו הלבוש כו' ■ ואפלו ששפע שנותנים לו מון כסמים הפל על יידי לבוש קדוש לנשנת בנו ואפלו היא נשמה עצמה הנגה לפעים נשפת אבוי כו' אבל הנשמה עצמה הנגה לפעים נשפת אדם נבזה אדם נבומ לאין קיז בא לחיות בנו של אדם נבזה ושפל כו' כמו שבות ברענ' זיל כל זה בליקוטי תורה פרשת וירא ובטעמי מצות פרשת בראשית:

פרק ג זה גנה כל בחינת ודרחה משלש אלו נפש רום ונשמה בלולה מעשר בחינת בגדר עשר ספירות עלויונות שנשתלשלו מזמן חנchkות לשיטים שחן שלש אמות ושבע בפولات פירוש חכמה ביצה ודרת ושבעת ימי שבינו חסד נבורה תפארת כו' ופק בגנפ השדים שנחלקה לשיטים שלם ומדות. השכל כולל חכמה בינה ודרת. וסודות הן אהבת ס' ופחדו ויראו ופאו כו' ותקב"ד נקראו אמות ומקור למדות כי הדרות הן תולדות תפ"ר: וביאור העניין כי

הנה השכל שבספּשֶׁשׁ חטְשֵׁלָת שַׁחֲוֹא חטְשֵׁבֵיל כֵּל דָּבָר
136 נקרָא בְּשֵׁם חַכְמָה ב'ח' מ'ה וּבְשִׁמוֹצְיאָה כְּהֵז אֶל הַפּוּעַל
137 שְׂמַתְבּוֹנוֹ בְּשֵׁבְלוֹ לְהִכְיוֹן דָּבָר לְאַשְׁרוֹ וּלְעַפְקָוּ מִתּוֹךְ אַיִּזה
138 דָּבָר חַכְמָה חַמּוֹשְׁבֵל בְּשֵׁבְלוֹ נִקְרָא בִּינָה וְהֵן סֵם אֶבֶן אֶם
139 סְמוּלִידִות אַחֲבָת ס' וּירְאָתוֹ וּפְחָדוֹ כֵּי חַשְּׁבֵל שַׁבְּנֶשׁ
140 הַמְּשֻׁכְלָת בְּשְׂמַתְבּוֹנוֹ וּמְעַמִּיק מָאָד בְּגִדּוֹלָת ס' אַיִּיךְ
141 הוּא מְפַלָּא כֵּל עַלְפִּין וּסְזָבֵב כֵּל עַלְמִין וּבוֹלָא קַמְפִּיה
142 בְּלָא חַשְּׁיבֵב נַזְלָה וְגַתְעָרָה מְדָת וּרְאָתָה הַרְוָמָתָה בְּמוֹחוֹ
143 וּמְחַשְּׁבָתוֹ לִירָא וְלְהַתְבּוֹשָׁשׁ מְגַדְּלָתוֹ יַתְבָּרֵךְ שָׁאַיִן לְהָ
144 סּוֹר וּמְכָלִית וּפְמַדָּר ס' בְּלָבוֹ וּשְׁוֹבֵב יַתְלַהֵב לְבָבוֹ בְּאַחֲבָה
145 עַזָּה בְּרָשְׁפֵּי אַשׁ בְּחַשְּׁיָּקָה וּחַפְּצָחָה וּתְשֻׁוֹקָה וּנְפֶשׁ שַׁזְקָקָה
146 לְנִדְרָלָת אַיִּין סּוֹר בְּרוֹקָה הוּא וְהִיא בְּלוֹת הַגְּפֵשׁ בְּדַרְכְּתִיב נְכַסְפָּה
147 וְגַם כְּלָתָח נַפְשִׁי וּגְנוּ וּכְתִיב אַמְּאָה נַפְשִׁי לְאַלְחִים וּגְנוּ
148 וּכְתִיב אַמְּאָה לְדַקְנְפִשִּׁי וּגְנוּ וְהַצְמָאוֹן הוּא מִיסּוֹד הָאָש
149 שַׁבְּנֶשׁ הַאַלְהִית וּבְמַטְבָּה שְׁקָטוֹב הַשְּׁבָּעִים וּבְנַסְמָחָה שִׁיסּוּר
150 הָאָשׁ הוּא בְּלָבָב וּמִקּוֹר הַפִּים וּמְלִיחָות מְהֻמוֹת וּבְמַטְבָּה שְׁקָטוֹב
151 בְּעֵין חַיִּים שָׁעֵר נִשְׁתַּחַת בְּחַיִּים בְּחַיִּים שְׁנִקְרָא מִים שַׁבְּנֶשׁ
152 הַאַלְהִית וּשְׁאָר חַמְרוֹת בּוֹלָן הַן עַבְפִּי סִירָא וְהַאַחֲבָה
153 וְתַוְלְדוֹתִיחַן כְּמוֹ שְׁקָטוֹב בְּפֶקְוּס אַחֲרָה. וְהַדָּעַת הוּא מְלָשָׁן
154 וְהָאָרָם יַדְעַ אֶת תָּעוֹרָה וְהָאָרָם יַדְעַ אֶת שְׁעוֹרָה לְשׁוֹן הַתְּקִשָּׁרוֹת וְהַתְּקִשָּׁרוֹת
155 שְׁמַקְשֵׁר דְּעַתּוֹ בְּהַשְּׁר אַמְּיִינָה וְחַזְקָה וְתַהְקָעָה מְחַשְּׁבָתוֹ
156 בְּחַזְקָקָה בְּגִדּוֹלָת אַיִּין סּוֹר בְּרוֹקָה וְאַיִּינוֹ מְסִימָה דְּעַתּוֹ כִּי אַף מַיִּ
157 שְׁהָאָה חַסְסָנָה וְנַבְנָן בְּגִדּוֹלָת אַיִּין סּוֹר בְּרוֹקָה הוּא הַנְּהָא אֶם לֹא יַקְשָׁר
158 דְּעַתּוֹ וְתַהְקָעָה מְחַשְּׁבָתוֹ בְּחַזְקָקָה וּבְהַתְּפִרְחָה לֹא יוֹלִיד בְּגַבְשׁוֹ
159 יְרָאָה וְאַחֲבָה אַפְּתִיתִית כֵּי אָסְ דְּמִינּוֹת שְׁוֹא וְעַל בָּן גְּדַעַת
160 הוּא קִיּוֹם חַמְרוֹת וְחַיִּין וְהָוָא בְּלָל חַסְדָּר וְגַבְרָה פִּירּוֹשׁ אַחֲבָה
161 וְעַנְפִּיהָ וְיְרָאָה וְעַנְפִּיהָ:
162

הנה השכל שבספּשֶׁשׁ חטְשֵׁלָת שַׁחֲוֹא חטְשֵׁבֵיל כֵּל דָּבָר
136 נקרָא בְּשֵׁם חַכְמָה ב'ח' מ'ה וּבְשִׁמוֹצְיאָה כְּהֵז אֶל הַפּוּעַל
137 שְׂמַתְבּוֹנוֹ בְּשֵׁבְלוֹ לְהִכְיוֹן דָּבָר לְאַשְׁרוֹ וּלְעַפְקָוּ מִתּוֹךְ אַיִּזה
138 דָּבָר חַכְמָה חַמּוֹשְׁבֵל בְּשֵׁבְלוֹ נִקְרָא בִּינָה וְהֵן סֵם אֶבֶן אֶם
139 סְמוּלִידִות אַחֲבָת ס' וּירְאָתוֹ וּפְחָדוֹ כֵּי חַשְּׁבֵל שַׁבְּנֶשׁ
140 הַמְּשֻׁכְלָת בְּשְׂמַתְבּוֹנוֹ וּמְעַמִּיק מָאָד בְּגִדּוֹלָת ס' אַיִּיךְ
141 הוּא מְפַלָּא כֵּל עַלְפִּין וּסְזָבֵב כֵּל עַלְמִין וּבוֹלָא קַמְפִּיה
142 בְּלָא חַשְּׁיבֵב נַזְלָה וְגַתְעָרָה מְדָת וּרְאָתָה הַרְוָמָתָה בְּמוֹחוֹ
143 וּמְחַשְּׁבָתוֹ לִירָא וְלְהַתְבּוֹשָׁשׁ מְגַדְּלָתוֹ יַתְבָּרֵךְ שָׁאַיִן לְהָ
144 סּוֹר וּמְכָלִית וּפְמַדָּר ס' בְּלָבוֹ וּשְׁוֹבֵב יַתְלַהֵב לְבָבוֹ בְּאַחֲבָה
145 עַזָּה בְּרָשְׁפֵּי אַשׁ בְּחַשְּׁיָּקָה וּחַפְּצָחָה וּתְשֻׁוֹקָה וּנְפֶשׁ שַׁזְקָקָה
146 לְנִדְרָלָת אַיִּין סּוֹר בְּרוֹקָה וְאַיִּינוֹ מְסִימָה דְּעַתּוֹ כִּי אַף מַיִּ
147 שְׁהָאָה חַסְסָנָה וְנַבְנָן בְּגִדּוֹלָת אַיִּין סּוֹר בְּרוֹקָה הוּא הַנְּהָא אֶם לֹא יַקְשָׁר
148 וְגַם כְּלָתָח נַפְשִׁי וּגְנוּ וּכְתִיב אַמְּאָה נַפְשִׁי לְאַלְחִים וּגְנוּ
149 וּכְתִיב אַמְּאָה לְדַקְנְפִשִּׁי וּגְנוּ וְהַצְמָאוֹן הוּא מִיסּוֹד הָאָש
150 שַׁבְּנֶשׁ הַאַלְהִית וּבְמַטְבָּה שְׁקָטוֹב הַשְּׁבָּעִים וּבְנַסְמָחָה שִׁיסּוּר
151 הָאָשׁ הוּא בְּלָבָב וּמִקּוֹר הַפִּים וּמְלִיחָות מְהֻמוֹת וּבְמַטְבָּה שְׁקָטוֹב
152 בְּעֵין חַיִּים שָׁעֵר נִשְׁתַּחַת בְּחַיִּים בְּחַיִּים שְׁנִקְרָא מִים שַׁבְּנֶשׁ
153 הַאַלְהִית וּשְׁאָר חַמְרוֹת בּוֹלָן הַן עַבְפִּי סִירָא וְהַאַחֲבָה
154 וְתַוְלְדוֹתִיחַן כְּמוֹ שְׁקָטוֹב בְּפֶקְוּס אַחֲרָה. וְהַדָּעַת הוּא מְלָשָׁן
155 וְהָאָרָם יַדְעַ אֶת תָּעוֹרָה וְהָאָרָם יַדְעַ אֶת שְׁעוֹרָה לְשׁוֹן הַתְּקִשָּׁרוֹת וְהַתְּקִשָּׁרוֹת
156 שְׁמַקְשֵׁר דְּעַתּוֹ בְּהַשְּׁר אַמְּיִינָה וְחַזְקָה וְתַהְקָעָה מְחַשְּׁבָתוֹ
157 בְּחַזְקָקָה בְּגִדּוֹלָת אַיִּין סּוֹר בְּרוֹקָה וְאַיִּינוֹ מְסִימָה דְּעַתּוֹ כִּי אַף מַיִּ
158 שְׁהָאָה חַסְסָנָה וְנַבְנָן בְּגִדּוֹלָת אַיִּין סּוֹר בְּרוֹקָה הוּא הַנְּהָא אֶם לֹא יַקְשָׁר
159 דְּעַתּוֹ וְתַהְקָעָה מְחַשְּׁבָתוֹ בְּחַזְקָקָה וּבְהַתְּפִרְחָה לֹא יוֹלִיד בְּגַבְשׁוֹ
160 יְרָאָה וְאַחֲבָה אַפְּתִיתִית כֵּי אָסְ דְּמִינּוֹת שְׁוֹא וְעַל בָּן גְּדַעַת
161 הוּא קִיּוֹם חַמְרוֹת וְחַיִּין וְהָוָא בְּלָל חַסְדָּר וְגַבְרָה פִּירּוֹשׁ אַחֲבָה
162 וְעַנְפִּיהָ וְיְרָאָה וְעַנְפִּיהָ:
163

לְמִלְאָאת תָּאוֹת הַגּוֹفֶ בְּלִבְדִּים וְלֹא לְעַבּוֹדָת ה' מִפְנִי
13 הַיּוֹתָם גַּמְשִׁים וּגַנְשִׁים מִפְּקָלִיפָּה וּסְפָרָא אַחֲרָה וּבְלִמְדָה
14 שְׁהָאָה מִחְסְטָרָא אַחֲרָא צָדִיק גַּמְוֹר הוּא שְׁזָנוֹא בְּפִקְלִית שְׁנָאָה
15 מִחְפָּתָת גַּדְלָל אַחֲבָתוֹ לְהָיָה וּקְדוּשָׁתוֹ בְּאַחֲבָה רְבָה
16 בְּפִקְלִינְים וּחַיְבָה יִתְרַח הַגְּלָל כֵּי חַסְדָּיָה וְהַעֲמִינָה
17 בְּרַכְתִּיבִים תְּכִלִּות שְׁנָאָה שְׁנָאָתִים לְאַזְיָבִים הַיּוֹתָר אַחֲרָה
18 וְדַעַג לְבָבִי וּגְנוּ וּכְפִי עַדְקָה נְשָׁאָר אַחֲרָה וּבְלָא חַשְּׁבֵב
19 וְלֹא נִקְרָא צָדִיק וּרְבָבָה וּבְמַלְלָה וְלֹא נִקְרָא צָדִיק שְׁאַיִן
20 כְּלָתָח בְּפִקְלִית וְלֹא נִקְרָא צָדִיק שְׁאַיִן כְּלָתָח וּבְעַנְיָן
21 כְּלָתָח הַגְּשָׁאָר מִאַחֲרָה מִאַחֲרָה מִפְנִישָׁה כְּלָתָח וּבְעַנְיָן
22 בְּיִתְוֹלוֹ בְּמִיעּוט בְּשִׁשְׁים עַל דָּרְךָ פְּשָׁל אוֹ בְּאַלְפִּי וּרְבָבָה
23 בְּיִתְוֹלוֹ בְּמִיעּוט בְּשִׁשְׁים עַל דָּרְךָ צָדִיק קַיְמִי קַיְמִי קַיְמִי קַיְמִי
24 בְּמִיעּוט בְּשִׁשְׁים עַל דָּרְךָ צָדִיק נְשָׁאָר אַיִּיחָ שְׁמַעְמָדָה
25 בְּמִיעּוט בְּשִׁשְׁים עַל דָּרְךָ צָדִיק נְשָׁאָר אַיִּיחָ שְׁמַעְמָדָה
26 בְּמִיעּוט בְּשִׁשְׁים עַל דָּרְךָ צָדִיק שְׁאַיִן כְּלָתָח וּבְלָא חַשְּׁבֵב
27 בְּיִתְוֹלוֹ בְּמִיעּוט בְּשִׁשְׁים עַל דָּרְךָ צָדִיק שְׁאַיִן כְּלָתָח וּבְלָא חַשְּׁבֵב
28 בְּיִתְוֹלוֹ בְּמִיעּוט בְּשִׁשְׁים עַל דָּרְךָ צָדִיק שְׁאַיִן כְּלָתָח וּבְלָא חַשְּׁבֵב
29 בְּיִתְוֹלוֹ בְּמִיעּוט בְּשִׁשְׁים עַל דָּרְךָ צָדִיק שְׁאַיִן כְּלָתָח וּבְלָא חַשְּׁבֵב
30 בְּיִתְוֹלוֹ בְּמִיעּוט בְּשִׁשְׁים עַל דָּרְךָ צָדִיק שְׁאַיִן כְּלָתָח וּבְלָא חַשְּׁבֵב
31 כְּלָתָח הַגְּשָׁאָר מִאַחֲרָה מִאַחֲרָה מִפְנִישָׁה כְּלָתָח וּבְעַנְיָן
32 בְּיִתְוֹלוֹ בְּמִיעּוט בְּשִׁשְׁים עַל דָּרְךָ צָדִיק קַיְמִי קַיְמִי קַיְמִי
33 בְּיִתְוֹלוֹ בְּמִיעּוט בְּשִׁשְׁים עַל דָּרְךָ צָדִיק קַיְמִי קַיְמִי קַיְמִי
34 בְּיִתְוֹלוֹ בְּמִיעּוט בְּשִׁשְׁים עַל דָּרְךָ צָדִיק קַיְמִי קַיְמִי קַיְמִי
35 בְּיִתְוֹלוֹ בְּמִיעּוט בְּשִׁשְׁים עַל דָּרְךָ צָדִיק קַיְמִי קַיְמִי קַיְמִי
36 בְּיִתְוֹלוֹ בְּמִיעּוט בְּשִׁשְׁים עַל דָּרְךָ צָדִיק קַיְמִי קַיְמִי קַיְמִי
37 בְּיִתְוֹלוֹ בְּמִיעּוט בְּשִׁשְׁים עַל דָּרְךָ צָדִיק קַיְמִי קַיְמִי קַיְמִי
38 בְּיִתְוֹלוֹ בְּמִיעּוט בְּשִׁשְׁים עַל דָּרְךָ צָדִיק קַיְמִי קַיְמִי קַיְמִי
39 קָלָא נְפִיק וְאָמָר מִןְכּוֹן דַּי חַשּׁוֹכָא מִהְפְּכוֹן לְנִיחָרָא

שבדירות נפש האלקית חטפהכת לטוב את בחינת
הפטים שבגנש הבהיר מיט שמקם באו פאות פאנוגני
עלם תה טחלה וכמו שפתות בעין טים שער נ' פרק י' בשם טודר
שהרע נחפהך להיות טוב גמור כמו נוצר טוב ממש
בחסיר הבגדים חצאים ממנה שקס פאנוגני עלם תה שhoa
מלונש בקס וכן שאר כל המדרות שבלב שכן ענפי
סירה ותאקה היה לם' לדרו. וכל בם הרבה שפה
וcephash שבמזה והוא מומלאים מן לבושי מהשבה
והרבור של נפש האלקית לרדה שכן מהשבת ה'
ותורתו להיות שיחתו כל קיים לא פסיק פומיה מנירפא.
וכם חמישוי שבידי' ושאר רפ"ח אבריו יהיה במעש
המצות בלבד שhoa לבוש השלישי של נפש האלקית.
אך נפש הבהיר שמקלי' רצונה להפהך ממש
לטובת האדם שיתגבר עלייך וונצנה במשל הוונה
קואר בטעןונו עלם תה להעתגע בם בטעןונות בני אדם
שBORER הדרושים:

פרק י' והנה בשאהדם מגיר נפשו האלקית
ונלחת כל בד עס הבהיר מיט עד
שמגרש ומבער הרע שבה מחלל השמאלי במו שפתות
ובערת הרע מקרפך ואין הרע נחפהך לטוב ממש נקרה
אידיק שאינו גמור ואידיק ורעד לו דהיינו שיש בו עדין
מעט מיעוט רע בחיל השמאלי אלא שפהוף ובטל לטוב
מחפת מיעוטו ולכן נדמה לו כי וינגרשו וילך לו כולו
לנמרי אבל באמת אלו חלה וחלה לו לנמרי כל הרע שבו
היה נחפהך לטוב ממש. וביאור העניין כי הנה אידיק גמור
שנחפהך הרע שלו לטוב ולכן נקרה אידיק וטוב לו הוא
על ידי השרות הבגדים החזאים לגמרי מהרע דהיינו למאום
קואר בטעןונו עלם תה להעתגע בם בטעןונות בני אדם

שבדירות נפש האלקית חטפהכת לטוב את בחינת
הפטים שבגנש הבהיר מיט שמקם באו פאות פאנוגני
עלם תה טחלה וכמו שפתות בעין טים שער נ' פרק י' בשם טודר
שהרע נחפהך להיות טוב גמור כמו נוצר טוב ממש
בחסיר הבגדים חצאים ממנה שקס פאנוגני עלם תה שhoa
מלונש בקס וכן שאר כל המדרות שבלב שכן ענפי
סירה ותאקה היה לם' לדרו. וכל בם הרבה שפה
וcephash שבמזה והוא מומלאים מן לבושי מהשבה
והרבור של נפש האלקית לרדה שכן מהשבת ה'
ותורתו להיות שיחתו כל קיים לא פסיק פומיה מנירפא.
וכם חמישוי שבידי' ושאר רפ"ח אבריו יהיה במעש
המצות בלבד שhoa לבוש השלישי של נפש האלקית.
אך נפש הבהיר שמקלי' רצונה להפהך ממש
לטובת האדם שיתגבר עלייך וונצנה במשל הוונה
קואר בטעןונו עלם תה להעתגע בם בטעןונות בני אדם
שBORER הדרושים:

פרק י' והנה בשאהדם מגיר נפשו האלקית
ונלחת כל בד עס הבהיר מיט עד
שמגרש ומבער הרע שבה מחלל השמאלי במו שפתות
ובערת הרע מקרפך ואין הרע נחפהך לטוב ממש נקרה
אידיק שאינו גמור ואידיק ורעד לו דהיינו שיש בו עדין
מעט מיעוט רע בחיל השמאלי אלא שפהוף ובטל לטוב
מחפת מיעוטו ולכן נדמה לו כי וינגרשו וילך לו כולו
לנמרי אבל באמת אלו חלה וחלה לו לנמרי כל הרע שבו
היה נחפהך לטוב ממש. וביאור העניין כי הנה אידיק גמור
שנחפהך הרע שלו לטוב ולכן נקרה אידיק וטוב לו הוא
על ידי השרות הבגדים החזאים לגמרי מהרע דהיינו למאום
קואר בטעןונו עלם תה להעתגע בם בטעןונות בני אדם

פרק ד' ועוד יש לכל נפש אלקי' שלשה לבושים
שהם מחשכה דבר ופעשה של
תיר'ן' מצות התורה שבשאדים מרים בפעשה כל
מצות מעשיות וברבור הוא עוסק בפירוש כל תיר'ן' ג
מצות וחכומיהם ובמשבבה הוא פשיג פל מה שאפשר
לו להשיג בפרא' מצות התורה כללות תיר'ן' אברי נפשו
מלובשים בפרא' מצות התורה שנראה משיג בפרא' כבוד
שבנפשו מלובשות בבחנת התורה שהוא שבטו
בפניו זכר וענפיה ותולדותיהם מלובשות בקבינן כבוד
האהבה היא שרש כל רמ"ח מצות עשה וממנה הן נמזכות
הבלעד אין להן קיים אקי' כי סקוקי' באלת ה' הוא
האהוב את שם כי וחפץ לרביה בז' באמת ואי אפשר
לרביה בז' באמת כי אם בקיים רפ"ח פקידון שם
רפ"ח אברין דמלכא בביבול במו שפתות במקום אחר. ותיר'ה
היא שרש לשס' לא תעשה כי ירא למזרד במלך
מלךם מלכים קדושים ברוך הוא או וראה בנימית מושם שמטבוש
מנדרתו למות עיני קבועו ולעשות הרע בעיניו כל
תועבת ס' אשר שנא ה' סקליפות וסטרא אחורא אשר
יניקתם מהאדם הפתחון ואחיינם בו הוא בשס' מצות
לא תעשה. והנה שלשה לבושים אללו מהתורה ומצותיה
אף שנקראים לבושים לאין חי' וכו' על מעלת נפש רום
ובכח ורלה מעלתם לאין חי' וכו' על מעלת נפש רום
ונשמה עצמן במו שפתות בדור ואורייתא וקדוש' ברוך הוא בז' כבוד
בירוש ואורייתא דוא קבינותו וצונו של קדושים ברוך הוא וקדוש' ברוך הוא
בקבוזו יבעצמו בולא כה כי הוא היודע והוא המרע

פרק ד' ועוד יש לכל נפש אלקי' שלשה לבושים
שהם מחשכה דבר ופעשה של
תיר'ן' מצות התורה שבשאדים מרים בפעשה כל
מצות מעשיות וברبور הוא עוסק בפירוש כל תיר'ן' ג
מצות וחכומיהם ובמשבבה הוא פשיג פל מה שאפשר
לו להשיג בפרא' מצות התורה כללות תיר'ן' אברי נפשו
מלובשים בפרא' מצות התורה שנראה משיג בפרא' כבוד
שבנפשו מלובשות בבחנת התורה שהוא שבטו
בפניו זכר וענפיה ותולדותיהם מלובשות בקבינן כבוד
האהבה היא שרש כל רמ"ח מצות עשה וממנה הן נמזכות
הבלעד אין להן קיים אקי' כי סקוקי' באלת ה' הוא
האהוב את שם כי וחפץ לרביה בז' באמת ואי אפשר
לרביה בז' באמת כי אם בקיים רפ"ח פקידון שם
רפ"ח אברין דמלכא בביבול במו שפתות במקום אחר. ותיר'ה
היא שרש לשס' לא תעשה כי ירא למזרד במלך
מלךם מלכים קדושים ברוך הוא או וראה בנימית מושם שמטבוש
מנדרתו למות עיני קבועו ולעשות הרע בעיניו כל
תועבת ס' אשר שנא ה' סקליפות וסטרא אחורא אשר
יניקתם מהאדם הפתחון ואחיינם בו הוא בשס' מצות
לא תעשה. והנה שלשה לבושים אללו מהתורה ומצותיה
אף שנקראים לבושים לאין חי' וכו' על מעלת נפש רום
ובכח ורלה מעלתם לאין חי' וכו' על מעלת נפש רום
ונשמה עצמן במו שפתות בדור ואורייתא וקדוש' ברוך הוא בז' כבוד
בירוש ואורייתא דוא קבינותו וצונו של קדושים ברוך הוא וקדוש' ברוך הוא
בקבוזו יבעצמו בולא כה כי הוא היודע והוא המרע

וכי במו שפטות לעיל בשם הרמב"ם. ואף דתךדוש ברוך הוא נקרא אין סוף ולנדות אין חקר ולית מהשבח תפיסא ביה כלל וכן ברצונו וחייבתו ברכתיב אין חקר לתבונתו ובתייב החקר אליו תמצא ובתייב כי לא מהשבותי מוחשיבותכם. הנה על זה אמרו בפקום שאחת מזאת ענותנותו זמנים גודלותו של סקדוש ברוך הוא שם אפתה מזאת ענותנותו זמנים תדרוש ברוך הוא רצונו וחייבתו בתריג' מצות התורה והלכותיהם ובצרכויו אותיות פג"ד ודרשותיהם שבאנדרות ומדרשי חכמיינו ז"ל. בקדרי שבל הנשכח או רום ונפש שבוגר האדם טובל לשינוי בדעתה ולביקון כל מה שא婢ר לקיים מהן במשחה דבר ומחשכה ועל ידי זה תחלש בבל עשר בחינותיך בשלשה לבושים אלו. ולבן נמשלת התורה למיט מה מים יזרדים ממוקום נבזה למקום גמוך לכך התורה ירצה ממוקום בבודה שהיה רצונו וחייבתו יתברך ואורייתא וקידושא בריך הוא בולא חד ולית מהשבח תפיסא ביה כלל. וממש נסעה וירדה בסתר המדרגות מדרגה בהשתלשות העולמות עד שנתקלבה ברברים נשים וענינים עולים הנה שהן רוב מאות התורה קבועים ולהלכותיהם ובצרכויו אותיות גשמיota בdry על הספר עשרים וארבעה ספרים שבתורה נביאים ובתובים. קדרי שתהא כל מהשכח תפיסא בהן ואפילו בחינת דבר ומעשיה שלמטה מדרגת מהשכח תפיסא בהן ומתקבשת בהן. ומאהר שתורה ומאותיה מלביםים כל עשר בחינת הנפש וכל פריג' אבריך מראשה ועד רגלה קרי בולה ארוורה באror הסחים את ה' ממש ואור ה' ממש מקיפה ומלבישת מראשה ועד רגלה במו שפטות צורי אחסה בו

וכי במו שפטות לעיל בשם הרמב"ם. ואף דתךדוש ברוך הוא נקרא אין סוף ולנדות אין חקר ולית מהשבח תפיסא ביה כלל וכן ברצונו וחייבתו ברכתיב אין חקר לתבונתו ובתייב החקר אליו תמצא ובתייב כי לא מהשבותי מוחשיבותכם. הנה על זה אמרו בפקום שאחת מזאת ענותנותו זמנים גודלותו של סקדוש ברוך הוא שם אפתה מזאת ענותנותו זמנים תדרוש ברוך הוא רצונו וחייבתו בתריג' מצות התורה והלכותיהם ובצרכויו אותיות פג"ד ודרשותיהם שבאנדרות ומדרשי חכמיינו ז"ל. בקדרי שבל הנשכח או רום ונפש שבוגר האדם טובל לשינוי בדעתה ולביקון כל מה שא婢ר לקיים מהן במשחה דבר ומחשכה ועל ידי זה תחלש בבל עשר בחינותיך בשלשה לבושים אלו. ולבן נמשלת התורה למיט מה מים יזרדים ממוקום נבזה למקום גמוך לכך התורה ירצה ממוקום בבודה היה רצונו וחייבתו יתברך ואורייתא וקידושא בריך הוא בולא חד ולית מהשבח תפיסא ביה כלל. וממש נסעה וירדה בסתר המדרגות מדרגה בהשתלשות העולמות עד שנתקלבה ברברים נשים וענינים עולים הנה שהן רוב מאות התורה קבועים ולהלכותיהם ובצרכויו אותיות גשמיota בdry על הספר עשרים וארבעה ספרים שבתורה נביאים ובתובים. קדרי שתהא כל מהשכח תפיסא בהן ואפילו בחינת דבר ומעשיה שלמטה מדרגת מהשכח תפיסא בהן ומתקבשת בהן. ומאהר שתורה ומאותיה מלביםים כל עשר בחינת הנפש וכל פריג' אבריך מראשה ועד רגלה קרי בולה ארוורה באror הסחים את ה' ממש ואור ה' ממש מקיפה ומלבישת מראשה ועד רגלה במו שפטות צורי אחסה בו

ולאום מלאום יאמץ כי הנוף נקרא עיר קטנה ובמו שני מלבכים נלחמים על עיר אחת שביל אחד רוזח לפבח ולםלוך אליה דמיינו להנהייה יושביה ברצונו ושיחיו סרים למשמעתו בכל אשר יגורר עליהם שחתות האלקית חפצם נלחמות זו עם זו על הנוף וכל אבריו שהאלקית חפצם ורוצחה שתהא היא לגדה המושלת אליו ומינהו בכל האברים יהיו סרים למשמעתה ובטלים אגילה לנMRI ומדרבה אליך ויהיו סרים לבודש לעשר בחינותיך וגוי לבושיך הביל שיתלבשו כולם באברי הנוף ויינה הנוף בולן שלא מקס לברים ולא עבורי זר בתוכם מס ושלום דמיינו תלת מוחין שבראש יהיו ממולאים מהפ"ד שבונש האלקות שהיא חפטה ה' ובינתו להתבונן בגודלותו אשר עד אין חקר ואין סוף וחוליד מהן על ירי חרטת קוראה במוחו ופחד ה' בלבו ואחתה ה' באש בוערת בלבו ברשבי שלחת להרות נבספה וגם בלטה נפשו בחשיקה וחפיצה לרבקה בו באין סוף ברוך הוא בכל לב ונפש ומאר מעומקך דלא שבח כל הימני שיחיה השמאלי לאביבא שלא גדווש עד שתתפשט גם לחיל השמאלי לאביבא לבטרא אחרא יסוד הימים שבח שהיא כתאה שמקליפת נזחה לשנותה ולתקפה מטעןוי עולם תה לאחתה ה' כמו שבטוב בכל לבך בשני יאריך ומיינו שיעלה ובא וגיאץ למדרגות אהבה רבה וחיבת יתרה מדרגת אהבה עונה ברשבי אש והיא נגראת בקטוב אהבה בתענוגים להתענג על ה' מעין עולם הבא והענג הוא במוח חכמה ושלל המתענג בהשבלת ה' וידיעתו בפי השנת שללו וחייבתו ובדל המתענג בהשבלת ה' ורעד אור זרע

ולאום מלאום יאמץ כי הנוף נקרא עיר קטנה ובמו שני מלבכים נלחמים על עיר אחת שביל אחד רוזח לפבח ולםלוך אליה דמיינו להנהייה יושביה ברצונו ושיחיו סרים למשמעתו בכל אשר יגורר עליהם שחתות האלקית חפצם נלחמות זו עם זו על הנוף וכל אבריו שהאלקית חפצם ורוצחה שתהא היא לגדה המושלת אליו ומינהו בכל האברים יהיו סרים למשמעתה ובטלים אגילה לנMRI ומדרבה אליך ויהיו סרים לבודש לעשר בחינותיך וגוי לבושיך הביל שיתלבשו כולם באברי הנוף ויינה הנוף בולן שלא מקס לברים ולא עבורי זר בתוכם מס ושלום דמיינו תלת מוחין שבראש יהיו ממולאים מהפ"ד שבונש האלקות שהיא חפטה ה' ובינתו להתבונן בגודלותו אשר עד אין חקר ואין סוף וחוליד מהן על ירי חרטת קוראה במוחו ופחד ה' בלבו ואחתה ה' באש בוערת בלבו ברשבי שלחת להרות נבספה וגם בלטה נפשו בחשיקה וחפיצה לרבקה בו באין סוף ברוך הוא בכל לב ונפש ומאר מעומקך דלא שבח כל הימני שיחיה השמאלי לאביבא שלא גדווש עד שתתפשט גם לחיל השמאלי לאביבא לבטרא אחרא יסוד הימים שבח שהיא כתאה שמקליפת נזחה לשנותה ולתקפה מטעןוי עולם תה לאחתה ה' כמו שבטוב בכל לבך בשני יאריך ומיינו שיעלה ובא וגיאץ למדרגות אהבה רבה וחיבת יתרה מדרגת אהבה עונה ברשבי אש והיא נגראת בקטוב אהבה בתענוגים להתענג על ה' מעין עולם הבא והענג הוא במוח חכמה ושלל המתענג בהשבלת ה' וידיעתו בפי השנת שללו וחייבתו ובדל המתענג בהשבלת ה' ורעד אור זרע

וזו בונפשו הבחינות בדיעיל ולא בחינת חב"ד שבונפשו מאחר
 שם דברי שנות ובורות שנס קשותים עמי הארץ יכולם לדבר
 בן. פה שניין בן בחיקת האומות הוא מליביש
 ומטעמא בחינת חב"ד שבונפשו האלקית בטומאת קליפת
 נונה שבתקמות אלו שבלו שפה בשבירת הטלים מבחן
 אחוריים של חכמה וקדושה בירוע לירען בן אלא אם כן
 עוזה אוטן קידום לחתוך בן רסינו קרי לחתרגנס
 מהן בריח לעבוד ס או שירע להשתמש בהן לעזורה
 כי או לתרתו וזהו פאמו של הרקמ"ס נרמ"ז ול
 ובו שבלו בונפשו בון מהן שבלו בון:

פרק ט' זהנה מוקם משכנן נפש הבחינות שמקליפת
 נונה בבל איש ישאל הוא בלב בחל
 שמالي שהוא מלא דם וכתיב כי הדם הוא הנפש ולא כו
 כל הפתאות והתפארות ופיעס וודמיון כן בלב ומhalb
 הן מטופשות בבל הנוף ונם עולח למוח שבראש
 לחשב ולתרהר בון ולהתמכם בון כמו שחרם מ庫רו
 בלב ומhalb מטופשת לכל האברים ונם עולח להמוח
 שבראש. אך מוקם משכנן נפש האלקית הוא במוחין
 שבראש ומשם מטופשת לכל האברים ונם בלב בחל
 הימני שאין בו דם וכמו שבות לב חכם לימיינו והיא אבחנת
 כי בראשי שלחבת מתלהכת בלב משכילים המבינים
 ומטבונאים בדרעתם אשר במוחם בדרברים סמעורירים
 את האבהה. וכן שמחת לב בתפארת ס' וחדר גאנז
 באשר עיני חכם אשר בראשו במוח חכמה ובינתו
 מסתכלים בירע דמלבא ותפארת גודלו עד אין חקר
 ואין סוף ותכלית במקואר במקואר במקומ אחר וכן שאר מרות
 קידושות שבלב הן מהפ"ד שבמוחין. אך הנה בתיב

וזו בונפשו הבחינות בדיעיל ולא בחינת חב"ד שבונפשו מאחר
 שם דברי שנות ובורות שנס קשותים עמי הארץ יכולם לדבר
 בן. פה שניין בן בחיקת האומות הוא מליביש
 ומטעמא בחינת חב"ד שבונפשו האלקית בטומאת קליפת
 נונה שבתקמות אלו שבלו שפה בשבירת הטלים מבחן
 אחוריים של חכמה וקדושה בירוע לירען בן אלא אם כן
 עוזה אוטן קידום לחתוך בן רסינו קרי לחתרגנס
 מהן בריח לעבוד ס או שירע להשתמש בהן לעזורה
 כי או לתרתו וזהו פאמו של הרקמ"ס נרמ"ז ול
 ובו שבלו בונפשו בון מהן שבלו בון מהן שבלו בון:

פרק ט' זהנה מוקם משכנן נפש הבחינות שמקליפת
 נונה בבל איש ישאל הוא בלב בחל
 שמالي שהוא מלא דם וכתיב כי הדם הוא הנפש ולא כו
 כל הפתאות והתפארות ופיעס וודמיון כן בלב ומhalb
 הן מטופשות בבל הנוף ונם עולח למוח שבראש
 לחשב ולתרהר בון ולהתמכם בון כמו שחרם מ庫רו
 בלב ומhalb מטופשת לכל האברים ונם עולח להמוח
 שבראש. אך מוקם משכנן נפש האלקית הוא במוחין
 שבראש ומשם מטופשת לכל האברים ונם בלב בחל
 הימני שאין בו דם וכמו שבות לב חכם לימיינו והיא אבחנת
 כי בראשי שלחבת מתלהכת בלב משכילים המבינים
 ומטבונאים בדרעתם אשר במוחם בדרברים סמעורירים
 את האבהה. וכן שמחת לב בתפארת ס' וחדר גאנז
 באשר עיני חכם אשר בראשו במוח חכמה ובינתו
 מסתכלים בירע דמלבא ותפארת גודלו עד אין חקר
 ואין סוף ותכלית במקואר במקואר במקומ אחר וכן שאר מרות
 קידושות שבלב הן מהפ"ד שבמוחין. אך הנה בתיב

וכתיב בזנה רצון תעטרנו שהוא רצונו וחייבתו יתברך
 המלובשים בתורתו ומצותיהם. ובן אמרו יפה שעיה
 אחת בתשובה ומשים טובים בעולם תה מלכון סיינ
 עולם הבא כי עולם הבא הוא שנחנין מניו שכינה
 שהוא תענווג הסנה ואי אפשר לשום נברא אפיקו
 מהעלונים להשיג כי אם איו האלה מאור ס' ולבן
 נברא בשם וי השכינה אבל הקדוש ברוך הוא בכבורי ובצעמו
 לית מהשכה תפיסא ביה בלב כי אם באשר תפיסא בון
 ומטלבשת בתורה ומצותיהם אוי היא תפיסא בון
 ומולבשת בקהוש ברוך הוא ממש דאנויה וקורשא בריך הוא בלא מה
 ואף שהתורה נטלבשה בדרברים תחתונים גשמיין הרי זה
 במקבוק את המלך דרכ קישל שאון הפרש במעלת התקבובו
 ורביקותו במלך בין מחבוקו בשחו לא בוש אחד בין
 שהוא לבוש מה לבושים מאחר שנוף מלך בתוכם.
 ובן אם המלך מחבוקו בזרכו גם שהוא מלחין או בגרא
 מלבושים במו שבות ומשיג איו הלה במשנה או באשר
 לשכבו מלובש בה באותה שעיה. וזהה מלכה זו היה

פרק ה' וلتוספת ביאור באר חטיב לשון תפיסא
 שאמר אליהו לית מהשכה
פרק ה' וلتוספת ביאור באר חטיב לשון תפיסא
 שאמר אליהו לית מהשכה ומשיג
 תפיסא בז' בז' הגה כל שבל בשמשכילד ומשיג
 בשכלו איזה מושבל הרי השכל תופס את המושבל
 ומקיפו בשכלו וחותמבל נטפס ומוקף ומולבש בתוד
 השבל שהשיגו והשכילים. וגם השבל מלובש
 במושבל בשעה שמשיגו ותופסו בשכלו. דרכ פשל
 בשארם מבין ומשיג איו הלה במשנה או באשר
 לאשרה על בוריה הרי שבלו תופס ומקייף אותה ונס
 לשבלו מלובש בה באותה שעיה. וזהה מלכה זו היה

וכתיב בזנה רצון תעטרנו שהוא רצונו וחייבתו יתברך
 המלובשים בתורתו ומצותיהם. ובן אמרו יפה שעיה
 אחת בתשובה ומשים טובים בעולם תה מלכון סיינ
 עולם הבא כי עולם הבא הוא שנחנין מניו שכינה
 שהוא תענווג הסנה ואי אפשר לשום נברא אפיקו
 מהעלונים להשיג כי אם איו האלה מאור ס' ולבן
 נברא בשם וי השכינה אבל הקדוש ברוך הוא בכבורי ובצעמו
 לית מהשכה תפיסא ביה בלב כי אם באשר תפיסא בון
 ומטלבשת בתורה ומצותיהם אוי היא תפיסא בון
 ומולבשת בקהוש ברוך הוא ממש דאנויה וקורשא בריך הוא בלא מה
 ואף שהתורה נטלבשה בדרברים תחתונים גשמיין הרי זה
 במקבוק את המלך דרכ קישל שאון הפרש במעלת התקבובו
 ורביקותו במלך בין מחבוקו בשחו לא בוש אחד בין
 שהוא לבוש מה לבושים מאחר שנוף מלך בתוכם.
 ובן אם המלך מחבוקו בזרכו גם שהוא מלחין או בגרא
 מלבושים במו שבות ומשיג איו הלה במשנה או באשר
 לשכבו מלובש בה באותה שעיה. וזהה מלכה זו היה

פרק ה' וلتוספת ביאור באר חטיב לשון תפיסא
 שאמר אליהו לית מהשכה
פרק ה' וلتוספת ביאור באר חטיב לשון תפיסא
 שאמר אליהו לית מהשכה ומשיג
 תפיסא בז' בז' הגה כל שבל בשמשכילד ומשיג
 בשכלו איזה מושבל הרי השכל תופס את המושבל
 ומקיפו בשכלו וחותמבל נטפס ומוקף ומולבש בתוד
 השבל שהשיגו והשכילים. וגם השבל מלובש
 במושבל בשעה שמשיגו ותופסו בשכלו. דרכ פשל
 בשארם מבין ומשיג איו הלה במשנה או באשר
 לאשרה על בוריה הרי שבלו תופס ומקייף אותה ונס
 לשבלו מלובש בה באותה שעיה. וזהה מלכה זו היה

חכמתו ורצוינו של מקודש ברוך הוא שעלה ברצונו שבשיטען²⁴⁴
 ראובן בך ובך דרך משל ושמعون בך ובך יהינה קפק²⁴⁵
 בגיןכם בך ובך ואף אם לא היה ולא יהינה קדרבר תה²⁴⁶
 לעולם לבא למשפט על טענות ותביעות אלו מבל מקום²⁴⁷
 מאחר שבד עלה ברצונו וחייבת של מקודש ברוך הוא שאם²⁴⁸
 יטען זה בך וזה בך יהינה פסק בך תרי בשארדים יודע²⁴⁹
 ומשיג בשכלו פסק זה בחלהה הערוכה במשנה או²⁵⁰
 גברא או פוסקים הרי זה משיג ותופס ומקייף בשכלו²⁵¹
 רצונו וחייבת של מקודש ברוך הוא דלית מחשבה תפיסא ביה²⁵²
 ולא ברצונו וחייבת כי אם בחטלבותם בחלאות²⁵³
 הערכות לפניו וنم שכלו מלובש בהם. והוא יחויד²⁵⁴
 נפלא שאין יחויד במותו ולא בערפו נמצאו כלל בנסיבות²⁵⁵
 להיות לאחרים ומוחדים ממש מפל צד ופנה. וזאת²⁵⁶
 פעולה יתרה גדולה ונפהלה לאין קיז אשר בנסיבות²⁵⁷
 ירידת התורה והשנאה על כל המצוות מעשיות ואפיו²⁵⁸
 על מצאות כתלוויות בדברור ואפיו על מצאות תלמוד²⁵⁹
 תורה שבדרبور כי על יידי כל המצוות שבדרبور ומעשה²⁶⁰
 מקודש ברוך הוא פלביש את הנפש ומוקפה אור ח' פראה²⁶¹
 ועד רגלה. ובירית התורה מלבד שהשכל מלובש²⁶²
 בחקמת ח' הגה גם חקמת ס' בקרבו מה שהשכל²⁶³
 משיג ותופס ומקייף בשכלו מה שאפשר לו לתפוס²⁶⁴
 ולהשיג מירית התורה איש בפניו שכלו ובמחידתו²⁶⁵
 וכשנתו בפרק' ס. ולפי שבירית התורה וכותה²⁶⁶
 מלובשת בנטש האדם ושכלו ומוקפת בתוקם לבן²⁶⁷
 נקראת בשם לחם ומזון בנטש כי כמו שהלهم הנשי²⁶⁸
 זו את הנוף בשמקנים בתוכו וקרבו ממש ונפהך שם²⁶⁹
 להיותם ובשר הבשרו ואני ייחיה ויתקנום בך בירית²⁷⁰

חכמתו ורצוינו של מקודש ברוך הוא שעלה ברצונו שבשיטען²⁴⁴
 ראובן בך ובך דרך משל ושמعون בך ובך יהינה קפק²⁴⁵
 בגיןכם בך ובך ואף אם לא היה ולא יהינה קדרבר תה²⁴⁶
 לעולם לבא למשפט על טענות ותביעות אלו מבל מקום²⁴⁷
 מאחר שבד עלה ברצונו וחייבת של מקודש ברוך הוא שאם²⁴⁸
 יטען זה בך וזה בך יהינה פסק בך תרי בשארדים יודע²⁴⁹
 ומשיג בשכלו פסק זה בחלהה הערוכה במשנה או²⁵⁰
 גברא או פוסקים הרי זה משיג ותופס ומקייף בשכלו²⁵¹
 רצונו וחייבת של מקודש ברוך הוא דלית מחשבה תפיסא ביה²⁵²
 ולא ברצונו וחייבת כי אם בחטלבותם בחלאות²⁵³
 הערכות לפניו וنم שכלו מלובש בהם. והוא יחויד²⁵⁴
 נפלא שאין יחויד במותו ולא בערפו נמצאו כלל בנסיבות²⁵⁵
 להיות לאחרים ומוחדים ממש מפל צד ופנה. וזאת²⁵⁶
 פעולה יתרה גדולה ונפהלה לאין קיז אשר בנסיבות²⁵⁷
 ירידת התורה והשנאה על כל המצוות מעשיות ואפיו²⁵⁸
 על מצאות כתלוויות בדברור ואפיו על מצאות תלמוד²⁵⁹
 תורה שבדרبور כי על יידי כל המצוות שבדרبور ומעשה²⁶⁰
 מקודש ברוך הוא פלביש את הנפש ומוקפה אור ח' פראה²⁶¹
 ועד רגלה. ובירית התורה מלבד שהשכל מלובש²⁶²
 בחקמת ח' הגה גם חקמת ס' בקרבו מה שהשכל²⁶³
 משיג ותופס ומקייף בשכלו מה שאפשר לו לתפוס²⁶⁴
 ולהשיג מירית התורה איש בפניו שכלו ובמחידתו²⁶⁵
 וכשנתו בפרק' ס. ולפי שבירית התורה וכותה²⁶⁶
 מלובשת בנטש האדם ושכלו ומוקפת בתוקם לבן²⁶⁷
 נקראת בשם לחם ומזון בנטש כי כמו שהלهم הנשי²⁶⁸
 זו את הנוף בשמקנים בתוכו וקרבו ממש ונפהך שם²⁶⁹
 להיותם ובשר הבשרו ואני ייחיה ויתקנום בך בירית²⁷⁰

שנפשותיהם משלש קליפות הטעמות מה שאינו בן תיאר הרע¹¹
 ובם חמאתה לדרירים המוטרים למלאות תאתו הוא¹²
 שדר פשידין וחיראין לפי שיכול לחזור לקירושה קדעליל.¹³
 ఆד מבל מקום קודם שעוזר לקרויה הוא סטרא אתרא ומילפה גם¹⁴
 אחריך בראשו מננו נשאר רבקון בוגר דם ובשר מבשרו ולכון¹⁵
 מאכל ומשקה נעשה מיעוט הAKER ליקוטו ולטחרו מטומאתו¹⁶
 שקיבל בהונאת עולם קונה ומונגוו בטומאת גליפת¹⁷
 נגה ושדרין יתראין אלא אם כן מי שלא נגה מועל תה כל¹⁸
 ימיו ברביבינו הקירוש. ועל דברים בטלים בחייר בוגר¹⁹
 עם הארץ שאין יכול למדוד אריך לטהר נפשו בוגר פרשת²⁰
 בسلح דף נ"ט. אבל לדבירים אסורים כמו ליאנות²¹
 ולשון הרע וביזעא בכם שנן משלש קליפות הטעמות²²
 לגורוי אין אף הקלע לבדו מועל לנפשו לפרקה ולזוכה²³
 טומאתו מהנשך רק אריכה לירד לגיהנם. וכן מי²⁴
 שאפשר לו לעסוק בתורה ועסק בדרכים בטלים אין²⁵
 אף הקלע לבדו מועל לנפשו לפרקה ולזוכה²⁶
 טומאתו מהנשך רק אריכה לירד לגיהנם. וכן מי²⁷
 אף הקלע עונש הפליל לבעל בטלים מטהנשך רבקה רבקה רק²⁸
 מלבד העונש הפליל דברים בטלים מטהנשך יחשב לעגנו עז²⁹
 ביהנום של שלג מבואר במקומות אחר וכו' העוסק בחכחות³⁰
 עזנושים חמורים שטאנישים על ביטול מצאות עשה מחתמת עצמות³¹
 ביהנום של שלג מבואר במקומות אחר וכו' העוסק בחכחות³²
 אומות העולם בכל דברים בטלים מטהנשך יחשב לעגנו עז³³
 ביטול תורה כמו שבחות בחלכות פלמוד תורה ועוד אתה יתרה³⁴
 טומאתה של חבמת האומות על טופאות דברים בטלים בוגר³⁵
 הרום הקירוש שננטשו האלקות בטומאת קליפת נגה³⁶
 שבדרירים בטלים הבאים מיסוד הרום הרום שבקליפה³⁷

שנפשותיהם משלש קליפות הטעמות מה שאינו בן תיאר הרע¹¹
 ובם חמאתה לדרירים המוטרים למלאות תאתו הוא¹²
 שדר פשידין וחיראין לפי שיכול לחזור לקירושה קדעליל.¹³
 ఆד מבל מקום קודם שעוזר לקרויה הוא סטרא אתרא ומילפה גם¹⁴
 אחריך בראשו מננו נשאר רבקון בוגר דם ובשר מבשרו ולכון¹⁵
 מאכל ומשקה נעשה מיעוט הAKER ליקוטו ולטחרו מטומאתו¹⁶
 שקיבל בהונאת עולם קונה ומונגוו בטומאת גליפת¹⁷
 נגה ושדרין יתראין אלא אם כן מי שלא נגה מועל תה כל¹⁸
 ימיו ברביבינו הקירוש. ועל דברים בטלים בחייר בוגר¹⁹
 עם הארץ שאין יכול למדוד אריך לטהר נפשו בוגר פרשת²⁰
 בسلح דף נ"ט. אבל לדבירים אסורים כמו ליאנות²¹
 ולשון הרע וביזעא בכם שנן משלש קליפות הטעמות²²
 לגורוי אין אף הקלע לבדו מועל לנפשו לפרקה ולזוכה²³
 טומאתו מהנשך רק ארicha לירד לגיהנם. וכן מי²⁴
 אף הקלע עונש הפליל לבעל בטלים מטהנשך רבקה רבקה רק²⁵
 מלבד העונש הפליל דברים בטלים מטהנשך יחשב לעגנו עז²⁶
 ביהנום של שלג מבואר במקומות אחר וכו' העוסק בחכחות²⁷
 עזנושים חמורים שטאנישים על ביטול מצאות עשה מחתמת עצמות²⁸
 ביהנום של שלג מבואר במקומות אחר וכו' העוסק בחכחות²⁹
 אומות העולם בכל דברים בטלים מטהנשך יחשב לעגנו עז³⁰
 ביטול תורה כמו שבחות בחלכות פלמוד תורה ועוד אתה יתרה³¹
 טומאתה של חבמת האומות על טופאות דברים בטלים בוגר³²
 הרום הקירוש שננטשו האלקות בטומאת קליפת נגה³³
 שבדרירים בטלים הבאים מיסוד הרום הרום שבקליפה³⁴

לחויות שבטפות וועל הסייעות מכם כדיוע לזרע ח'ן.
ולבן לא הוויר עון ערע לבטלה בתורה בכלל ביאות
אסורות אף שהמור מהן ודרול עונו בבחינות הנדרות
ורבוי הטומאה והקליפות שמוליך ומרכה בפנאר מאך
בחזאת ערע לבטלה יותר מפיות מוסיף מך ומיות בקליפה טמא
שכביאות אסורות רק ביותר עד שאין יכול להעלות מכם הרים בתשובה:
(תנהה)

אלא אם בן יעשה תשובה
(מפני שעלה ביסוד נזקנא)
מאחבה רעה כל כד עד
רעה ספקלאן וכוקלאת סמיות
שודנות נעשו לו בכוונות
פרקושה מה אשון בו גרע לבלה שאן
שבה חיית נזקנא דלקה וקם שטוחה
ויהו יובן מאפר בון'ל
אייהו מעונת שלא יכול
גראיז לזרע סי' 32).

لتكون זה שבא על הארץ
והזרע ממור שאנו גם אם יעשה תשובה גדרולה
כל כד אי אפשר לו להעלות סתיות לקדושה
מאחר שכבר זרעה לעולם הנה וגנלבשה בגוף
(בשרא ודרם):

פרק ח' ועוד זאת במאכילות אסורות שלפוך
נקראים בשם איסור מפני שאף
מי שאכל מאכל איסור בלבד הזרע לשם שמים לעבוד
ה' בכח האילה היה ואגם פעל ועשות בו וקרא והתפלל
בכח האילה מהיא אין סתיות שבת עולח ומתרלבשת
בתיבות התורה והתקלה כמו הקתר איסורה
ברורי כסטרא אהרא משלש קליפות הטמאות ואיפלו הוא איסור
דרבען שחמורים דברי סופרים יותר מדברי תורה כו'
ולבן גם הזכיר הרע ובכח המתאנה לדברים האסורים
הוא שיד משידן נזקראי שחווא יציר הרע של אמות העולם

לחויות שבטפות וועל הסייעות מכם כדיוע לזרע ח'ן.
ולבן לא הוויר עון ערע לבטלה בתורה בכלל ביאות
אסורות אף שהמור מהן ודרול עונו בבחינות הנדרות
ורבוי הטומאה והקליפות שמוליך ומרכה בפנאר מאך
בחזאת ערע לבטלה יותר מפיות מוסיף מך ומיות בקליפה טמא
שכביאות אסורות רק ביותר עד שאין יכול להעלות מכם הרים בתשובה:
(תנהה)

אלא אם בן יעשה תשובה
(מפני שעלה ביסוד נזקנא)
מאחבה רעה כל כד עד
רעה ספקלאן וכוקלאת סמיות
שודנות נעשו לו בכוונות
פרקושה מה אשון בו גרע לבלה שאן
שבה חיית נזקנא דלקה וקם שטוחה
ויהו יובן מאפר בון'ל
אייהו מעונת שלא יכול
גראיז לזרע סי' 32).

لتكون זה שבא על הארץ
והזרע ממור שאנו גם אם יעשה תשובה גדרולה
כל כד אי אפשר לו להעלות סתיות לקדושה
מאחר שכבר זרעה לעולם הנה וגנלבשה בגוף
(בשרא ודרם):

פרק ח' ועוד זאת במאכילות אסורות שלפוך
נקראים בשם איסור מפני שאף
מי שאכל מאכל איסור בלבד הזרע לשם שמים לעבוד
ה' בכח האילה היה ואגם פעל ועשות בו וקרא והתפלל
בכח האילה מהיא אין סתיות שבת עולח ומתרלבשת
בתיבות התורה והתקלה כמו הקתר איסורה
ברורי כסטרא אהרא משלש קליפות הטמאות ואיפלו הוא איסור
דרבען שחמורים דברי סופרים יותר מדברי תורה כו'
ולבן גם הזכיר הרע ובכח המתאנה לדברים האסורים
הוא שיד משידן נזקראי שחווא יציר הרע של אמות העולם

התורה והשנאה ב نفس הארץ שלומרה היטב בעין
שבלו עד שנטבסט בשבלו ומתאכלה עמו וכי לאחרים
געשה מזון לנפש וחמים בקרבה מימי סוף ברוך
הוא המלובש בחכמתו ותוורתו שבקרבה ויה שבטוב ותורתך
ברוך מי שבטוב בעין מים שער מיד פרק י' שלבושים הנשות
בנו עדן הן סמאות ותורה היא הפוון לבשנות שעסקי
בעולם הנה בתורה לשמה ובמו שבטוב בזוהר ויקמל דרכ
ר'י ולשמה חיינו ברי לקשר נפשו לה' על ידי השנת
התורה איש בפי שבלו במו שבטוב בפרי עין חיים [והמונו היא
בחינת אוור פגמי ולבושים בחינת מקיפים ולאבן אמרו
רויל שתלמידו תורה שכול בוגד כל המצות לפיה שטוחות
הן לבושים לבך ותורה היא מזון גם לבוש לפש
המשבלת שמלבש בה בעינה ולימורה. ובכל שבן
כשמוני בא פפי ברבור שחלב מרבור נעשה בחינת אוור
מקיף במו שבטוב בפרי עין מים]:

פרק ו' והנה זה לעומת זה עשה אלקים כי במו
שנפש האלקית בלולה מעשר
ספירות קדושות ומתרלבשת בשלשה לבושים קדושים
כח הנפש רסתרא אחרא מקליפות נזהה המלובש
בדם הארץ בלולה מעשר בתוריון דפסאכוביתא שחון
שבע מדות רעות הבאות פארבעה יסודות רעים הניל
ושבל המולידן הנקולק לשלה שחפה בינה ורעת
מקור המדות כי המדות הן לפי ערך השבל בפי מקטן
חשק ואהוב דברים קטנים פחותי הארץ לפי שבלו
קטן וקצר להציג דברים יקרים יותר מזם. וכן מתבעס
ומתקauf מדברים קטנים וכן בתפארות ושאר מדות
ועשר בחינת אלו בטמאות בשארם מוחשב בחן או

לחויות שבטפות וועל הساعد מכם כדיוע לזרע ח'ן.
ולבן לא הוויר עון ערע לבטלה בתורה בכלל ביאות
אסורות אף שהמור מהן ודרול עונו בבחינות הנדרות
ורבוי הטומאה והקליפות שמוליך ומרכה בפנאר מאך
בחזאת ערע לבטלה יותר מפיות מוסיף מך ומיות בקליפה טמא
שכביאות אסורות רק ביותר עד שאין יכול להעלות מכם הרים בתשובה:
(תנהה)

אלא אם בן יעשה תשובה
(מפני שעלה ביסוד נזקנא)
מאחבה רעה כל כד עד
רעה ספקלאן וכוקלאת סמיות
שודנות נעשו לו בכוונות
פרקושה מה אשון בו גרע לבלה שאן
שבה חיית נזקנא דלקה וקם שטוחה
ויהו יובן מאפר בון'ל
אייהו מעונת שלא יכול
גראיז לזרע סי' 32).

لتكون זה שבא על הארץ
והזרע ממור שאנו גם אם יעשה תשובה גדרולה
כל כד אי אפשר לו להעלות סתיות לקדושה
מאחר שכבר זרעה לעולם הנה וגנלבשה בגוף
(בשרא ודרם):

פרק ח' ועוד זאת במאכילות אסורות שלפוך
נקראים בשם איסור מפני שאף
מי שאכל מאכל איסור בלבד הזרע לשם שמים לעבוד
ה' בכח האילה היה ואגם פעל ועשות בו וקרא והתפלל
בכח האילה מהיא אין סתיות שבת עולח ומתרלבשת
בתיבות התורה והתקלה כמו הקתר איסורה
ברורי כסטרא אהרא משלש קליפות הטמאות ואיפלו הוא איסור
דרבען שחמורים דברי סופרים יותר מדברי תורה כו'
ולבן גם הזכיר הרע ובכח המתאנה לדברים האסורים
הוא שיד משידן נזקראי שחווא יציר הרע של אמות העולם

התורה והשנאה ב نفس הארץ שלומרה היטב בעין
שבלו עד שנטבסט בשבלו ומתאכלה עמו וכי לאחרים
געשה מזון לנפש וחמים בקרבה מימי סוף ברוך
הוא המלובש בחכמתו ותוורתו שבקרבה ויה שבטוב ותורתך
ברוך מי שבטוב בעין מים שער מיד פרק י' שלבושים הנשות
בנו עדן הן סמאות ותורה היא מזון גם לבוש לפש
המשבלת שמלבש בה בעינה ולימורה. ובכל שבן
כשמוני בא פפי ברבור שחלב מרבור נעשה בחינת אוור
מקיף במו שבטוב בפרי עין מים]:

פרק ו' והנה זה לעומת זה עשה אלקים כי במו
שנפש האלקית בלולה מעשר
ספירות קדושות ומתרלבשת בשלשה לבושים קדושים
כח הנפש רסתרא אחרא מקליפות נזהה המלובש
בדם הארץ בלולה מעשר בתוריון דפסאכוביתא שחון
שבע מדות רעות הבאות פארבעה יסודות רעים הניל
ושבל המולידן הנקולק לשלה שחפה בינה ורעת
מקור המדות כי המדות הן לפי ערך השבל בפי מקטן
חשק ואהוב דברים קטנים פחותי הארץ לפי שבלו
קטן וקצר להציג דברים יקרים יותר מזם. וכן מתבעס
ומתקauf מדברים קטנים וכן בתפארות ושאר מדות
ועשר בחינת אלו בטמאות בשארם מוחשב בחן או

298 מדבר או עוזה תרי מהשבותו שבמוחו ודברו שבספיו
 299 ובם הטעשי שביריו ושאר איבריו נבראים לבושי
 300 מסקבו לעשר בחינת אלו הטעמות שמתלבשות בון
 301 בשעת מעשה או דבר או מהשבה. והן הם כל
 302 הטעשים אשר נעשים תחת השפש אשר חבל הכל
 303 ורעות רוח ובמו שבחות בוחר בשלח שנן תבירו רוחה
 304 כו' וכן כל הרוברים וכל המתחבות אשר לא לה' מה
 305 ולרצונו ולבגדתו שעוזה פירוש לשון טרא אחרא פירוש צד
 306 אחר שAINO צד הקודשה הצד הקודשה אין אלא הראה
 307 ונפשקה מקרושתו של הקודש ברוך הוא ואין קדוש ברוך הוא שורה
 308 אלא על דבר שבטל אצלו יתברך בין בפועל ממש
 309 במלכים עליונים בין בפה בכל איש ישראל למטה
 310 שבכוו לחיות בטול ממש לנבי הקודש ברוך הוא בஸורת נשוא
 311 על קדושת ס'. וכן אמרו ר'יל שאיפלו אחד שיבש
 312 וועסק בתורה שבינה שרויה כו' וכל ב' עשרה
 313 שכינטא שרוא לעולם אבל כל מה שאינו בטל אצלו
 314 יתברך אלא הוא דבר נפרד בפני עצמו אין מקבל סיוט
 315 מקרושתו של הקודש ברוך הוא מתחנית פיטיות קודשה ומחותה
 316 ועוצמתה בקבורה ובעצמה אלא מבחןת אחים
 317 שיורדים מטרגה למדרגה ריבות פרוגנות בהשלשות
 318 העולמות דרכ' עליה ועלול עצומות ובבים עד שנתמעט
 319 כל ב' האור ותחיות מיעוט אחר מיוט עד שיבול
 320 להתקצם ולהתלבש בבחינת גלות תוק' אותו דבר
 321 הנברך להחיתונו ולקיים פאיין ליש שלא יחוור
 322 לחיות אין ואפס בפתחה מקודם שנברא. וכן
 323 נברא עולם הזה ומלאו עולם הקליפות וקטרא אחרא
 324 וכן כל מעשה עולם כוה קשים ורעים והרשעים נברים

298 מדבר או עוזה תרי מהשבותו שבמוחו ודברו שבספיו
 299 ובם הטעשי שביריו ושאר איבריו נבראים לבושי
 300 מסקבו לעשר בחינת אלו הטעמות שמתלבשות בון
 301 בשעת מעשה או דבר או מהשבה. והן הם כל
 302 הטעשים אשר נעשים תחת השפש אשר חבל הכל
 303 ורעות רוח ובמו שבחות בוחר בשלח שנן תבIRO רוחה
 304 כו' וכן כל הרוברים וכל המתחבות אשר לא לה' מה
 305 ולרצונו ולבגדתו שעוזה פירוש לשון טרא אחרא פירוש צד
 306 אחר שAINO צד הקודשה הצד הקודשה אין אלא הראה
 307 ונפשקה מקרושתו של הקודש ברוך הוא ואין קדוש ברוך הוא שורה
 308 אלא על דבר שבטל אצלו יתברך בין בפה בכל איש ישראל למטה
 309 במלכים עליונים בין בפה בכל איש ישראל למטה
 310 שבכוו לחיות בטול ממש לנבי הקודש ברוך הוא בஸורת נשוא
 311 על קדושת ס'. וכן אמרו ר'יל שאיפלו אחד שיבש
 312 וועסק בתורה שבינה שרויה כו' וכל ב' עשרה
 313 שכינטא שרוא לעולם אבל כל מה שאינו בטל אצלו
 314 יתברך إلا הוא דבר נפרד בפני עצמו אין מקבל סיוט
 315 מקרושתו של הקודש ברוך הוא מתחנית פיטיות קודשה ומחותה
 316 ועוצמתה בקבורה ובעצמה אלא מבחןת אחים
 317 שיורדים מטרגה למדרגה ריבות פרוגנות בהשלשות
 318 העולמות דרכ' עליה ועלול עצומות ובבים עד שנתמעט
 319 כל ב' האור ותחיות מיעוט אחר מיוט עד שיבול
 320 להתקצם ולהתלבש בבחינת גלות תוק' אותו דבר
 321 הנברך להחיתונו ולקיים פאיין ליש שלא יחוור
 322 לחיות אין ואפס בפתחה מקודם שנברא. וכן
 323 נברא עולם הזה ומלאו עולם הקליפות וקטרא אחרא
 324 וכן כל מעשה עולם כוה קשים ורעים והרשעים נברים

38 שהיה בשר חיתר זינו בשר לבך יוכלים לחזור ולעלות
 39 עמו בשובו לעבדות ס' שעוזה לשון חיתר ומותר בלומר
 40 שאינו קשור ואסור בירדי חחיצונים שלא יכול לחזור
 41 ולעלות לה' רק שחרשימו מפנו נשאר בגוף ועל בו
 42 אריך חנוף לחיבוט הcker במו שכתוב לקמן מה שאין בו
 43 במ████לות אסורת וביאות אשורות שחן משלש קליפות
 44 הטעמות לאנמי הים אסורים וקשיורים בידיהם חחיצונים
 45 לעולים ואין עולים מכם עד כי בא יום ובולע המות
 46 לאח' במו שבחות ואת רוח הטומאה אעביך טן הארין או עד
 47 שיעשה תשובה נדולה כל בך שירזונות געשו לו בכוו
 48 מפרש שהיא תשובה מהכח מעתיקא דלאא באחבה
 49 ראה ומשיקה ונפש שוקאה לרבקה בו יתברך וצמאח נפשו
 50 לה' הארץ עזקה וציה להיות כי עד הנה היתה נפשו
 51 בארי ציה וצלמות היא כסטרא אחרא ורוחקה פאור
 52 פני כי בתקלית ולאות צמאח נפשו ביתר עז מצמאון
 53 נפשות הצידקים במאמרם ויל במקום שבבעל תשובה
 54 עזמים כי ועל תשובה מהכח ראה ורוחקו שזרונות
 55 מעשו לו בכווות הוזיא ובבונגה עצומה בקריות שמע
 56 של המטה בנדוע מהאר' ויל ומורומי בנمرا כל
 57 הקורא קריית שמע על מטהו באלו אוחז חרב של
 58 שתי פיות כי להרג גופות החחיצונים שנעשו לבוש

38 שהיה בשר חיתר זינו בשר לבך יוכלים לחזור ולעלות
 39 עמו בשובו לעבדות ס' שעוזה לשון חיתר ומותר בלומר
 40 שאינו קשור ואסור בירדי חחיצונים שלא יכול לחזור
 41 ולעלות לה' רק שחרשימו מפנו נשאר בגוף ועל בו
 42 אריך חנוף לחיבוט הcker במו שכתוב לקמן מה שאין בו
 43 במ████לות אסורת וביאות אשורות שחן משלש קליפות
 44 הטעמות לאנמי הים אסורים וקשיורים בידיהם חחיצונים
 45 לעולים ואין עולים מכם עד כי בא יום ובולע המות
 46 לאח' במו שבחות ואת רוח הטומאה אעביך טן הארין או עד
 47 שיעשה תשובה נדולה כל בך שירזונות געשו לו בכוו
 48 מפרש שהיא תשובה מהכח מעתיקא דלאא באחבה
 49 ראה ומשיקה ונפש שוקאה לרבקה בו יתברך וצמאח נפשו
 50 לה' הארץ עזקה וציה להיות כי עד הנה היתה נפשו
 51 בארי ציה וצלמות היא כסטרא אחרא ורוחקה פאור
 52 פני כי בתקלית ולאות צמאח נפשו ביתר עז מצמאון
 53 נפשות הצידקים במאמרם ויל במקום שבבעל תשובה
 54 עזמים כי ועל תשובה מהכח ראה ורוחקו שזרונות
 55 מעשו לו בכווות הוזיא ובבונגה עצומה בקריות שמע
 56 של המטה בנדוע מהאר' ויל ומורומי בנمرا כל
 57 הקורא קריית שמע על מטהו באלו אוחז חרב של
 58 שתי פיות כי להרג גופות החחיצונים שנעשו לבוש

עדי פי מעשה דבר ומחשוב אלו מנפש החינויית
הבחמיית בעצמה וככל באשר לכל נשבע ונמשך
טפרנה השנית שבקלייפות וספרא אחרא שהיה קלייפה
רביית הנקראות קליפה נזה שבעוולם היה הנקרא
עלום העשיה רבו בפלו רע רק מעת טוב מעורב
בתוכה ושמנה באות מדות טובות שבנפש שבחימות
שבישראל במו שפתות לעילו והיא בחינת ממצעת בין שלש
קליפות הטמאות לזרמי ובין בחינות ומדינות קדרושה
ולכן פעמים שהוא נכללה בשלש קליפות הטמאות
(במו שבחוב בעין חים שעיר מיט ריש פרק ד' בשם חורן) ובאים
שהיא נכללה וועלה בבחינות ומדינת סקדושה רשיינו
בשחתוב המעורב בה נתברר מהרע וגבור וועלה
ונכלל בקדושה בנזן דרך משל קאול בשרא טמיינא דתורה
ושותה יון מבושים להריב דעתו לה ולתורתו בראמר
רבא חמרא וריהא כי או בשайл כדי לקיים מצות עג
שבת ויום טוב אני נתברר חיות הקבר ותינו שהיה נשען
מקלייפת נזה וועלה לה' כעולה ובארכו. וכן האמור
מילתא דבריחותא לפיקם דעתו ולשם לבו לה'
ולתורתו ואבודתו שארכיכים להיות בשמה ובמו
שעשה רבא לתלמידיו שאמר לבני חם מי לתא
בריחותא תחלה ובڌי רבנו. אך מי שהוא בוזלי¹
בשר וסובאי יון למלאת תאנות נופו ונפשו שבחימות
שהיא בחינת יסוד הרים מארעעה יסודות הרעים שב
שמנו מרת קדואה הנה על גדי זה יונר חיות הקבר ותינו
שבקרבו ונכלל לפי שעה ברע גמור שבשלש קליפות
הטמאות ונפו נשעה להן לבוע וברכבה לפי שעה עד
אשר ישוב הארץ ויחוור לאבדת ח' ולתורתו כי לפי

עדי פי מעשה דבר ומחשוב אלו מנפש החינויית
הבחמיית בעצמה וככל באשר לכל נשבע ונמשך
טפרנה השנית שבקלייפות וספרא אחרא שהיה קלייפה
רביית הנקראות קליפה נזה שבעוולם היה הנקרא
עלום העשיה רבו בפלו רע רק מעת טוב מעורב
בתוכה ושמנה באות מדות טובות שבנפש שבחימות
שבישראל במו שפתות לעילו והיא בחינת ממצעת בין שלש
קליפות הטמאות לזרמי ובין בחינות ומדינות קדרושה
ולכן פעמים שהוא נכללה בשלש קליפות הטמאות
(במו שבחוב בעין חים שעיר מיט ריש פרק ד' בשם חורן) ובאים
שהיא נכללה וועלה בבחינות ומדינת סקדושה רשיינו
בשחתוב המעורב בה נתברר מהרע וגבור וועלה
ונכלל בקדושה בנזן דרך משל קאול בשרא טמיינא דתורה
ושותה יון מבושים להריב דעתו לה ולתורתו בראמר
רבא חמרא וריהא כי או בשайл כדי לקיים מצות עג
שבת ויום טוב אני נתברר חיות הקבר ותינו שהיה נשען
מקלייפת נזה וועלה לה' כעולה ובארכו. וכן האמור
מיльтא דבריחותא לפיקם דעתו ולשם לבו לה'
ולתורתו ואבודתו שארכיכים להיות בשמה ובמו
שעשה רבא לתלמידיו שאמר לבני חם מי לתא
בריחותא תחלה ובڌي רבנו. אך מי שהוא בוזלי¹
בשר וסובאי יון למלאת תאנות נופו ונפשו שבחימות
שהיא בחינת יסוד הרים מארעעה יסודות הרעים שב
שמנו מרת קדואה הנה על גדי זה יונר חיות הקבר ותינו
שבקרבו ונכלל לפי שעה ברע גמור שבשלש קליפות
הטמאות ונפו נשעה להן לבוע וברכבה לפי שעה עד
אשר ישוב הארץ ויחוור לאבדת ח' ולתורתו כי לפי

בו כמו שכתוב בעין חים שער מ"ב סוף פרק ד': אלא שחקלייפות
הן נחלקות לשתי מדרגות (הנחה)
זו לפה מזו סטדרגה עם חיות בתוכו عشر ספריות
התקחות היא שלש קליפות וריהה ומוטה שחבב בעין חים שער
סינית ותוך אשר קפירות דשיה אלן חסן
הטמאות ורעות לגמרי ואין אשר ספריות דשיה אלן חסן
בכם טוב כלל וגראן רום רביה ותיכון אשר ספריות דשיה אלן חסן
שער מ"ט פרק ו' ובו קיומ וחיות כל המעשה דבור
ומתחשבה של כל שפה נפשות גמישות אנטו וענפיהם במו שפתות
כל אומות הולמים וקיום וחיותם בפער גלגולים
גופם ונפשות כל בעלי חיים פרק כ' ²

פרק ז' א' נפש החינויית הבחמיית شبישראל
שמידן קלייפה המולשת בדים
האדם בנו' ונפשות במות וחיות ועופות ורגים מהרים
ומותרים באכילה וקיים וחיות כל הרים וכל חצומת
המוח באניה ובכיה וכן קיומ וחיות כל המעשה דבור
ומתחשבה בעינינו עולם הנה שאין בהם עד איסור לא שרש
ולא ענף מש"ח מצות לא מעשה וענפיהם דאוריתא
ודרבנו רק שאינן לשם שמים אלא רצון הנוף וענפיהם דאוריתא
ומאותו ואביו הוא צורך הנוף וקיומו וחיותו ממש אלא
שפונטו אינה לשם שמים כדי לעבד את ח' בנו' לא

בו כמו שכתוב בעין חים שער מ"ב סוף פרק ד': אלא שחקלייפות
הן נחלקות לשתי מדרגות (הנחה)
זו לפה מזו סטדרגה עם חיות בתוכו عشر ספריות
התקחות היא שלש קליפות וריהה ומוטה שחבב בעין חים שער
סינית ותוך אשר קפירות דשיה אלן חסן
הטמאות ורעות לגמרי ואין אשר ספריות דשיה אלן חסן
בכם טוב כלל וגראן רום רביה ותיכון אשר ספריות דשיה אלן חסן
שער מ"ט פרק ו' ובו קיומ וחיות כל המעשה דבור
ומתחשבה של כל שפה נפשות גמישות אנטו וענפיהם במו שפתות
כל אומות הולמים וקיום וחיותם בפער גלגולים
גופם ונפשות כל בעלי חיים פרק כ' ²

פרק ז' א' נפש החינויית הבחמיית شبישראל
שמידן קלייפה המולשת בדים
האדם בנו' ונפשות במות וחיות ועופות ורגים מהרים
ומותרים באכילה וקיים וחיות כל הרים וכל חצומת
המוח באניה ובכיה וכן קיומ וחיות כל המעשה דבור
ומתחשבה בעינינו עולם הנה שאין בהם עד איסור לא שרש
ולא ענף מש"ח מצות לא מעשה וענפיהם דאוריתא
ודרבנו רק שאינן לשם שמים אלא רצון הנוף וענפיהם דאוריתא
ומאותו ואביו הוא צורך הנוף וקיומו וחיותו ממש אלא
שפונטו אינה לשם שמים כדי לעבד את ח' בנו' לא